

Niech żyje XXXV rocznica Rewolucji Październikowej

Głos
WIELKOPOLSKI

Cena 15 gr

CZY
TEL
NIK

Rok VIII Wyd. A B

Nr 268 (2701)

Poznań, piątek 7 listopada 1952 r.

Rewolucji Październikowej nie można uważać jedynie za rewolucję „w ramach narodowych”. Jest ona przede wszystkim rewolucją o charakterze międzynarodowym, oznacza bowiem zasadniczy zwrot w dziejach powszechnych ludzkości, zwrot od świata starego, kapitalistycznego, do

świata nowego, socjalistycznego.

JÓZEF STALIN

Dwukrotnie w ciągu jednego ćwierćwiecza naród polski odzyskał wolność dzięki siłom, które wyrosły z Rewolucji Październikowej. W oparciu o pomoc i doświadczenia rewolucji i budownictwa socjalistycznego ZSRR masy pracujące Polski i krajów demokracji ludowej mogły urzeczywistnić wielkie reformy społeczne i przystąpić do budowy fundamentów nowego ustroju społecznego — socjalizmu.

BOLESŁAW BIERUT

W ROCZNICĘ WIELKIEGO ZWYCIĘSTWA

Każdego roku, w rocznicę wielkiego, historycznego zwycięstwa Rewolucji Październikowej bilansujemy zdobycze nowej epoki, otwierającej przed ludzkością perspektywę pełnego triumfu ideałów sprawiedliwości społecznej, pełnej likwidacji przekłetej kapitalistycznej zasady wyzysku człowieka przez człowieka. To zwycięstwo Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej wskazało wszystkim uciemiężonym i wyzyskiwanym, prześladowanym i gnębionym — drogę do prawdziwej wolności, ono to swym nieśmiertelnym blaskiem wytyczyło ludom całego świata plany walki o wyzwolenie spod kapitalistycznego ucisku, spod grozy krwawych i rujnujących rzezi wojennych.

Wielka Socjalistyczna Rewolucja Październikowa jest dla ludzkości symbolem pokoju i wolnego życia. Dlatego z gorącą miłością i dumą patrzą pracujący całego świata na niezwykłą ostoję postępu, na kraj zwycięskiego socjalizmu, który od 35 lat jest żywym przykładem braterstwa narodów, i międzynarodowej solidarności w walce z niebezpieczeństwem imperialistycznej agresji. W ciężkich latach faszystowskiej napaści Kraj Rad kierowany przez Józefa Stalina — zdruzgotał i zniszczył potężną, militarną maszynę hitlerizmu, wykazując zdecydowaną przewagę stalinowskiej strategii i nauki wojennej. Ujawniona została ogromna wyższość ustroju socjalistycznego, a w wyniku zwycięstwa socjalistycznego państwa nad faszystwem układ sił na świecie uległ radykalnej zmianie na korzyść obozu demokracji i postępu. Walka narodów radzieckich i walka braterskich partii komunistycznych Europy przeciwko faszystowskiemu najeźdźcom — stworzyła szeroką bazę dla jednoczącego wszystkich uczciwych ludzi frontu antyimperialistycznego, frontu pokoju. Obrona pokoju jest dzisiaj naczelnym zadaniem pracujących całego świata. Przewodzi sprawie pokoju zrodzony ze zwycięstwa Października —

Związek Radziecki, awangarda światowej klasy robotniczej, przewodzą wierni uczniowie Lenina i Stalina, ludzie, którzy w swym kraju budują komunizm. Kraj zwycięskiego socjalizmu — niezwykła twierdza w walce o pokojowe współżycie między narodami jest dla imperializmu i podlegaczy wojennych zaporą i przeszkodą w ujarzmieniu świata. Dlatego ciskają gromy i zieją nienawiścią do ZSRR — podpalacze świata. Ale potęga obozu pokoju skupiającego się wokół Związku Radzieckiego jest niezwykła. Jest to zarazem walka dręczonych ludów państw kapitalistycznych o wolność i niepodległość.

Bezwzględny bój o pokrzyżowanie agresywnych planów monopolistów amerykańskich wiąże się ściśle z walką o niepodległość i suwerenność narodów.

Dlatego masy pracujące całego świata głęboko zrozumiały słowa i godnie podejmą i wykonają wezwanie rzucone przez Wielkiego Stalina na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego:

„Dawniej burżuazja uchodziła za głowę narodu, broniła ona praw i niezawisłości narodu, stawiając je „ponad wszystko”. Obecnie ani śladu nie pozostało po „zasadzie narodowej”. Obecnie burżuazja sprzedaje za dolary prawa i niezawisłość narodu. Sztandar niezawisłości narodowej i suwerenności narodowej wyrzucony został za burzę. Nie ulega wątpliwości, że sztandar ten wypadnie podnieść wam,

przedstawicielom partii komunistycznych i demokratycznych i ponieść go naprzód, jeżeli chcecie być patriotami swego kraju, jeżeli chcecie się stać kierowniczą siłą narodu. Nie ma poza tym nikogo, kto mógłby go podnieść.”

Dla nas, dla narodu polskiego jest zwycięstwo Wielkiego Października świętem wolności i niepodległości narodowej. Dzięki temu zwycięstwu odzyskał dwukrotnie niepodległość. Dzięki żołnierzom Rewolucji Październikowej, którzy na swych bagnietach przynieśli wolność naszemu krajowi, mogliśmy obalić panowanie kapitalistów i obszarników, uzyskać sprawiedliwe granice państwowe, przystąpić do budowy podstaw socjalizmu.

Korzystając z wszechstronnej, braterskiej pomocy ojczyzny Lenina i Stalina wznosimy fundamenty swej szczęśliwej przyszłości. Wzorując się na osiągnięciach Kraju Rad uczymy się bolszewickiej niezłomności w pokonywaniu przeszkód na drodze do zwycięstwa. Naród radziecki jest naszym wypróbowanym, niezłomnym, ideowym sprzymierzeńcem. Współtwórca zwycięstwa Wielkiego Października, wódz postępowej ludzkości, genialny Stalin jest przyjacielem naszego narodu i gorącym orędownikiem jego niepodległego bytu.

Gdy w 35 rocznicę wielkopomnego zwycięstwa Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej oczy pracujących całego świata zwrócone są ku Moskwie — stolicy socjalizmu i pokoju, gdy narody świata przesyłają swoje płomienne pozdrowienia pracującym Związku Radzieckiego i uczucia wdzięczności dla niezłomnego chorążego pokoju — Stalina, to nasz naród daje w tym wspaniałym przejawie braterskiej międzynarodowej solidarności swe głębokie przywiązanie do wielkich, twórczych, nieśmiertelnych idei Lenina - Stalina, idei niosących pokój, wolność i dobrobyt setkom milionów ludzi na świecie.

ARTUR KARACZEWSKI

W poczuciu radości i dumy z osiągniętych zwycięstw narody obozu pokoju witają uroczyście XXXV rocznicę Wielkiego Października

MOSKWA (PAP)

W atmosferze radości i dumy z osiągniętych sukcesów wita naród radziecki 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Uroczyste przygotowania do obchodu rocznicy Rewolucji Październikowej odbywają się również we wszystkich krajach obozu pokoju, postępu i socjalizmu. W wielu krajach demokracji ludowej obchody 35 rocznicy Rewolucji Październikowej zbiegają się z uroczystościami Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni ze Związkiem Radzieckim.

Stolica Związku Radzieckiego — Moskwa, stolice republik związkowych oraz miasta i wsie przybierają odświętną szatę. Nowymi, wielkimi sukcesami produkcyjnymi, w poczuciu radości i dumy z osiągniętych zwycięstw, wita wielki naród radziecki 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Z całego kraju napływają do Moskwy meldunki o przedterminowym wykonaniu zadań produkcyjnych przez załogi fabryk i hut, przez górników, pracowników przemysłu naftowego, kolejarzy, kolchozników.

Chińska Republika Ludowa

Naród chiński obchodzi uroczystość 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W całym kraju rozpocznie się 7 bm. Miesiąc Przyjaźni Chińsko-Radzieckiej. We wszystkich miastach i w wielu wsiach organizowany jest Festiwal Filmów Radzieckich.

Chińska klasa robotnicza wita rocznicę rewolucji poważnymi osiągnięciami produkcyjnymi. Wiele brygad hutniczych i górniczych przekra-

cza systematycznie zadania produkcyjne.

Czechosłowacka Republika Ludowa

Obchody 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej zbiegają się w Czechosłowacji z inauguracją Miesiąca Przyjaźni Czechosłowacko-Radzieckiej. Ze wszystkich okręgów Czechosłowacji wyruszyły sztafety „Pokoju i przyjaźni”, które zainicjują do granicy radzieckiej pozdrowienia czechosłowackich mas pracujących dla narodów Związku Radzieckiego.

Z całego kraju napływają meldunki o nowych sukcesach produkcyjnych, którym robotnicy czechosłowaccy wita 35 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Rumuńska Republika Ludowa

Robotnicy zakładów przemysłowych miasta Stalin w Rumunii zaoferowali we współpracy podjętym dla uczczenia 35 rocznicy Rewolucji Październikowej

przeszło 25 milionów lei. W zakładach hutniczych im. Gh. Gheorghiu-Deja w Hunedoarze odbyło się uroczyste uruchomienie wielkiego pieca. Piec ten zbudowany został dzięki pomocy Związku Radzieckiego.

W całym kraju zainaugurowany został Festiwal Filmów Radzieckich.

Węgierska Republika Ludowa

Masy pracujące Węgierskiej Republiki Ludowej wita wielkie święto Październikowe realizacją podjętych zobowiązań produkcyjnych. Załogi cementowni węgierskich wyprodukowały dla uczczenia 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej około 4000 ton cementu ponad plan. O wykonaniu zobowiązań meldują również pracownicy ośrodków maszynowo-tractorowych, rolniczych spółdzielni produkcyjnych i państwowych gospodarstw rolnych.

Bułgarska Republika Ludowa

Ze wszystkich okręgów napływają meldunki o nowych sukcesach wytwórczych bułgarskich mas pracujących we współzawodnictwie podjętym dla uczczenia rocznicy Rewolucji Październikowej. Budowniczy wielkich zakładów hutniczych im. Lenina rozpoczęli przed terminem prace montażowe. Załoga kombinatu chemicznego im. Stalina, która włączyła się do współzawodnictwa październikowego zaoferowała ponad plan 2,5 miliona lewów.

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna

Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna uroczystość przygotowała się do ob-

TASS dementuje
plotki kapitalistycznych
agencji prasowych

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS ogłosiła następujący komunikat: Niektóre amerykańskie agencje telegraficzne oraz agencja „France Presse” rozpowszechniają ostatnio wiadomości o odbytych rzekomo rokowaniach między przedstawicielami USA i ZSRR w sprawie koreańskiej.

Agencja TASS upoważniona jest do oświadczenia, że tego rodzaju wiadomości są kłamliwe i mają one celu wprowadzenie światowej opinii publicznej w błąd.

Ameryka zwalnia
japońskich
zbrodniarzy wojennych

MOSKWA (PAP)

Agencja TASS donosi za dziennikiem „Asahi” z Tokio, iż japońskie ministerstwo sprawiedliwości otrzymało we wtorek od ambasady amerykańskiej zezwolenie na wypuszczenie na wolność jeszcze czterech zbrodniarzy wojennych.

chodu 35 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W miastach i wsiach odbywają się akademie. W Phenianie, Sinczou i innych miastach ludność składa kwiaty na mogiłach żołnierzy radzieckich, którzy polegli w walkach o wyzwolenie Korei spod jarzma na jeźdźców japońskich. Na łamach prasy ukazują się liczne artykuły poświęcone rocznicy Rewolucji Październikowej, jej międzynarodowemu znaczeniu.

UWAGA Korespondenci Gorzowa

Zebrań klubu korespondentów robotniczo-chłopskich wszystkich pism z terenu Gorzowa odbędzie się dziś w lokalu przy ul. Łokietka 28 — o godz. 18.

Z uwagi na ważność spraw jakie będą omawiane, obecność wszystkich korespondentów obowiązkowa.

Ludzie pracy przygotowują się do Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

WARSZAWA (PAP)

W okresie przygotowań do Miesiąca Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej aktywiści TPP-R i organizacji społecznych w licznych zakładach pracy szeroko rozwijają pracę nad upowszechnieniem „produkcji metod pracy radzieckich robotników, techników i inżynierów.”

Aktywiści TPP-R w Zakładach im. Feliksa Dzierżyńskiego, hucie szkła i innych zakładach pracy woj. krakowskiego zorganizowali cykl odczytów poświęconych metodzie Kowalowa. Dzięki wzorowaniu się na osiągnięciach robotników i techników radzieckich poważnie zwiększają wydajność pracy budowniczy Nowej Huty.

Na terenie całego kraju Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Przemysłu Włókienniczego organizuje cykl odczytów i pogadek dla załóg fabrycznych na temat najnowszych osiągnięć radzieckiej nauki i techniki w

Sztafety

młodych bojowników
o pokój

zanoszą do Wiednia
odezwy i listy

BUDAPESZT (PAP)

W związku ze zbliżającym się terminem Kongresu Narodów w Obronie Pokoju Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej postanowiła zorganizować bieg sztafetowy młodych bojowników o pokój do Wiednia.

Bieg sztafetowy rozpocznie się w stolicach większości krajów europejskich w dniu 10 listopada br., który jest obchodzony jako Międzynarodowy Dzień Młodzieży. Uczestnicy biegu sztafetowego zainicjują do Wiednia odezwy i listy młodzieży, wyrażające jej wolę utrwalenia pokoju. W miastach, przez które będą przebiegały sztafety młodzieżowe, zostaną zorganizowane manifestacje, wiece i zebrań, podczas których uchwalane będą rezolucje, wyrażające wolę walki młodzieży o pokój, przeciwko zbrojeniom oraz domagające się zawarcia paktu pokoju przez rządy pięciu wielkich mocarstw.

Sekretariat Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej zwraca wszystkie organizacje młodzieżowe do wzięcia udziału w biegu sztafetowym młodych bojowników o pokój.

Dla uczczenia XXXV rocznicy
Rewolucji Październikowej
masy pracujące Poznania
postanawiają podczas Warty
utrwalić i powiększyć
zdobyte osiągnięcia

Liczba meldunków o zaciągnięciu wart produkcyjnych dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — rośnie bez przerwy. Masy pracujące Poznania i Wielkopolski postanawiają podczas Warty utrwalić i powiększyć osiągnięcia, zdobyte w umacnianiu siły Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przezwyciężyć trudności w realizacji zadań planu kwartalnego i rocznego. Zebrania podczas których załogi postanawiają zaciągnąć Warty noszą charakter gorących manifestacji na cześć przyjaźni polsko-radzieckiej, na cześć chorążego obozu pokoju — Józefa Stalina.

Załoga „Stomila” zaciągnęła ogółem 84 Warty Produkcyjne. Szczególnie cenne zobowiązania podjęli pracownicy Oddziału Artykułów Technicznych. Wiele nowych elementów ponad plan zobowiązały się wykonać członkinie brygady młodzieżowej: Frasniewicz, Kesy, Kupka i Wróblewska. Brygada smarownicza postanowiła zaoferować w bieżącym miesiącu 100 kg oliwy. Wartość zobowiązań oszczędnościowych, jakościowych o-

raz dodatkowej produkcji wszystkich pracowników „Stomila” przekracza 1.900.000 złotych.

Poważne zobowiązania podjęli pracownicy Przedsiębiorstwa Dokumentacji Źródeł Mineralnych. Wartość zobowiązań samego Oddziału Wiertniczego, obejmująca wykonanie dodatkowych zamówień na wiercenia i naprawy studni oraz przyspieszenie remontów prac będących już w toku, dochodzi do 100 tys. złotych.

23 brygady Zakładów Graficznych im. Marcina Kasprzaka, podjęły zobowiązania podniesienia jakości produkcji, obniżenia braków o 15 proc. w stosunku do ubiegłego miesiąca, co przyczyni się w znacznym stopniu do wykonania planu rocznego już w najbliższych dniach.

7 grup związkowych robotników ZISPO zobowiązało się zaoferować na materiałach elektrotechnicznych 7.000 złotych. 4 pracowników Oddziału TM podjęło się wykonać kompletną dokumentację techniczną na urządzenie wentylacji i instalacji elektrotechnicznej w stolarni bez uszczerbku dla swoich normalnych zajęć.

Meldunki napływają w dalszym ciągu.

Liczne Warty Produkcyjne zaciągnęła również załoga Poznańskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego im. Komuny Paryskiej. Zespół I i IV zobowiązał się obniżyć o 10% w stosunku do ubiegłego miesiąca, ilość braków i poprawek. Zespoły VIII i IX podjęły się dać 100% produkcji pierwszego gatunku. Zespół V i VI zlikwiduje całkowicie zatory powstałe z powodu zmian asortymentowych. Krajalnia, stosując metodę Korabiennikowej, dodatkowo zaoferowała surowca za 3500 złotych.

PGR Bolkowice
osiągnęły
rekordowe zbiory
buraka cukrowego

WROCLAW (PAP)

W PGR Bolkowice, należącym do zespołu Roztoka w okręgu legnickim, osiągnięto plon buraka cukrowego, przewyższający o 30,9 q rekordowy plon, uzyskany przez ogniwo Marii Dudek w PGR Szymanów w zespole Bolków.

Współzawodniczące o coraz wyższy urodzaj buraków z ogniwem Marii Dudek ogniwo produkujące robotnicze gospodarstwa Bolkowice — Walentyna Finke zebrało w tym roku z 1 ha plantacji 854,9 q buraków cukrowych.

Polska podpisała
umowę handlową
z Brazylią

WARSZAWA (PAP)

W ostatnich dniach podpisano w Rio de Janeiro roczną umowę handlową i płatniczą między Polską a Brazylią.

Umowa ta przewiduje po stronie polskiego eksportu takie artykuły jak: węgiel, cement, chemikalia, różne maszyny, papier itp., po stronie zaś importu: rudę żelazną, bawełnę, skóry surowe, kawę, kakao, sisal.

Zwiększy się wydobycie węgla kamiennego
Na Śląsku powstaje pierwsza kopalnia odkrywkowa

KATOWICE (PAP)

Wśród nowych kopalni węgla kamiennego, które uruchomione zostaną lub których budowa rozpocznie się w okresie realizacji planu 6-letniego, poważną pozycję stanowi pierwsza wielka odkrywkowa kopalnia węgla kamiennego w Łagiszy k. Dąbrowy Górniczej.

W wyniku badań przeprowadzonych w poszukiwaniu pokładów węgla kamiennego natrafiono na olbrzymie ilości wysokogatunkowego węgla kamiennego, zalegającego na głębokości 35-110 metrów pod ziemią. Powstał więc projekt budowania wielkiej kopalni odkrywkowej.

Kopalnia odkrywkowa — to nowy typ kopalni węgla kamiennego, dotychczas w Polsce rzadko stosowany. W kopalni takiej w przeciwieństwie do kopalni głębinowych nie ma ani sztolni, ani labiryntu podziemnych

chodników, ani przekopów. W kopalni odkrywkowej, po zdjęciu piasku, gliny, łupku i żwiru i dotarciu do pokładów, węgiel odstrzeliwany i urabiany jest wprost na transportery, które z kolei przenoszą go do wagonów kolejowych.

Do budowy kopalni odkrywkowej w Łagiszy przystąpiono na początku br. Na wielkiej powierzchni, na której rozciągały się jeszcze w pierwszych miesiącach pola i łąki, dziś widać kopalnię. Budowniczy nowej kopalni uzbudowali w wysokopiętne koparki czerpakowe i kubelkowe oraz dosko- nałe radzieckie koparki kroczą- ce, które zastępują pracę setek ludzi.

Naród niemiecki wyraża poparcie
dla propozycji przewodniczącego Izby Ludowej NRD

BERLIN (PAP)

Jak donosi agencja ADN, nowa inicjatywa przewodniczącego Izby Ludowej NRD przyjęta została z radością przez naród niemiecki. Liczne organizacje polityczne i masowe oraz społeczeństwo NRD i Niemiec zachodnich domagają się od Bundestagu przyjęcia propozycji przewodniczącego Izby Ludowej NRD Johanna Diekmanna.

Uwaga, urzędy i instytucje!
Oszczędnie gospodarujmy
węglem i koksem

Centralny Urząd Gospodarki Materialowej, Zarząd do Spraw Paliw stwierdził, że pomimo panującej obecnie łagodnej temperatury zewnętrznej, budynki posiadające centralne ogrzewanie są nadmiernie i niecelowo przegrzewane.

W związku z powyższym Zarząd do Spraw Paliw:

1) zwraca uwagę na niecelowość palenia w tych dniach, kiedy temperatura zewnętrzna dnia poprzedniego o godzinie 21 jest w pobliżu plus 10 stopni C lub wyższa.

2) wzywa do oszczędnego palenia w dniach, kiedy warunki cieplne na to pozwalają.

3) zaleca wydanie przez komórki odpowiedzialne za ogrzewanie w zakładach przemysłowych, gmachach urzędów i administracji domów natychmiastowych zarządzeń porządkowych, zmierzających do nie przegrzewania hal fabrycznych, biur i pomieszczeń mieszkalnych w dniach, kiedy na to pozwalają warunki atmosferyczne oraz zaniechania palenia w warunkach podanych w punkcie 1.

4) zwraca się do rad zakładowych i komitetów blokowych o rozłożenie nadzoru społecznego nad gospodarką paleniami stałymi (węglem i koksem) w celu oszczędności ich zużycia. Przestrzeganie powyższego pozwoli na celowe i lepsze wykorzystanie węgla i koksu przeznaczanego do centralnego ogrzewania w zakładach przemysłowych, urzędach i budynkach mieszkalnych w okresie mrozów.

Dotychczasowe
wyniki wyborów
na prezydenta w USA

NOWY JORK (PAP)

Już na podstawie ogłoszonych dotychczas niepełnych wyników wyborów agencja prasowa i dzienniki amerykańskie doniosły, że zwycięstwo odniósł kandydat republikański Eisenhower. Według wyników z 109.023 obwodów na ogólną liczbę 145.783 obwodów Eisenhower uzyskał 26.169.653 głosy wyborców, a Stevenson — 21.208.013 głosów. Zwycięstwo Eisenhowera uważane jest za pewne w 34 stanach, gdzie zdobył on 44 głosy elektorów, podczas gdy Stevenson zwyciężył w 9 stanach, zapewniając sobie 69 głosów elektorów. Do wyboru na stanowisko prezydenta wystarczające 266 głosów elektorów. Powyższe wyniki pochodzą z godziny 13 według czasu Greenwich. Całkowite wyniki oficjalnie nie są jeszcze znane.

LENIN I STALIN

Istnieją ludzie, którzy w chwilach wielkiego przełomu losów ludzkości potrafią sięgnąć myślą dalej i głębiej niż ktokolwiek inny. Geniusz pozwala im dojrzeć potrzeby oraz prawidłowość rozwoju epoki i dzięki temu — wyrazić w sposób trafny dążenia przodującej klasy, dążenia rozwojowe całego etapu dziejów. Imiona ich stają się wtedy sztandarem mobilizującym ludzkość do walki o lepszy los i wytyczającym kierunek kroków historii. W naszej epoce rolę taką odegrali Lenin i Stalin — organizatorzy i przywódcy Wielkiej Październikowej Rewolucji.

Luty 1917 roku. Złamana została władza zniechęconego cara — samodzierżcy. Ale wieloletni „krwawy trud” proletariatu rosyjskiego, wieloletni „krwawy trud” awangardy tego proletariatu — partii bolszewickiej i jej wodzów Lenina i Stalina nie był jeszcze uwieńczony pełnym zwycięstwem. Ster rządów chwyciła w swe ręce burżuazja. Rozpoczęła się wielka gra, w której stawką burżuazji było podstępne oszustwo obliczone na niedojrzałość polityczną i łatwowierność mas. Celem tego oszustwa — zachowanie systemu wyzysku, „uspokojenie” rewolucji, wtłoczenie jej w ramy burżuazyjno-kapitalistycznej „legalności”.

Podczas gdy robotnicy i chłopowie przelewając swą krew za rewolucję spodziewali się zakończenia wojny, domagali się chleba i ziemi, żądali zdecydowanej walki z głodem — Rząd Tymczasowy pozostawał głuchy na wszystkie najżywniejsze postulaty mas, a nawet w głębokiej tajemnicy knuł plany restauracji monarchii i powołania na tron Michała Romanowa.

Była jednak siła zdolna przekroczyć te rachuby, zdolna wskazać ludowi słuszną drogę walki o jego prawa, uświadomić masom zdradziecką rolę mienszewicko- eserowskich przywódców: tą siłą była partia bolszewików i Lenin.

Gdy w kwietniową noc na Finlandzkim dworcu tłumy witały powracającego do Piotrogradu Lenina, padły słowa proste, a jednocześnie genialne przez to, że precyzyjnie dobitnie dążeń mas stawały się ich programem i wytyczną w walce o zwycięstwo: „Wojna przy rządzie Lwowa i S-ki pozostaje łupieżczą wojną imperialistyczną... Nie można zakończyć wojny istotnie demokratycznym, a nie narzuconym przemocą po-

kojem — nie obalając kapitału”.

„Swoistość chwili bieżącej w Rosji polega na przejściu od pierwszego etapu rewolucji, który na skutek niedostatecznego uświadomienia i zorganizowania proletariatu dał władzę burżuazji do drugiego etapu, który powinien oddać władzę w ręce proletariatu i najbiedniejszych warstw chłopstwa.”

„Żadnego poparcia Rządu Tymczasowemu, wyjaśnienie pełnej kłamliwości jego obietnic.”

„Nie republika parlamentarna, lecz republika Rad Delegatów Robotniczych, Parobotniczych i Chłopskich w całym kraju, od dołu do góry.”

„Konfiskata wszystkich gruntów obszarniczych.”

„Natychmiastowe połączenie wszystkich banków w kraju w jeden bank ogólnonarodowy i zaprowadzenie nad nim kontroli Rady Delegatów Robotniczych.”

Oto program, który z dachu pancernego samochodu obwieścił masom pracującym w Rosji — Lenin; jego słynne tezy kwietniowe, które określiły linię uświadamiającej propagandy i agitacji partii wobec mas i drogę do Październikowego zwycięstwa pracującego ludu.

W pół roku potem 24 października (7 listopada), powołany przez KC — Ośrodek Partyjny do kierowania powstaniem, na czele którego stał Stalin — dał sygnał do szturm na Pałac Zimowy. Klasa robotnicza Rosji podjęła ostateczny, zwycięski bój z burżuazją. Krażownik „Aurora” salwą swych dział obwieścił początek nowej ery.

Przez okres tego półrocza, okres krótki, lecz niezwykle burzliwy i trudny, sytuacja zmieniła się co dzień i co godzina. Czas przełomu wymagał od partii niesłychanej gęstości w taktyce, a jednocześnie żelaznej konsekwencji. Przez cały ten okres jednak — tak jak w latach poprzedzających, w 1905 i wcześniej — jasna, dalekowzroczna myśl Lenina i Stalina odświeżała wszystkie zasady czające się na drodze partii i wytyczała kierunek właściwego uderzenia.

To Lenin i Stalin wskazali partii zasadę sojuszu robotniczo-chłopskiego. To Lenin i Stalin uczyli, jak winna działać partia, by masy chłopstwa skupiły się wokół klasy robotniczej i zdecydowanie poparły rewolucję. To Lenin i Stalin udowodnili chłopom pracującym, że ich interes wiąże się nierozdzielnie z interesem klasy robotniczej. To Lenin i Stalin wskazywali, jak zachować najściślejszą więź z masami, uczyli skutecznej pracy politycznej wśród mas. To Lenin i Stalin kierowali działalnością partii, tak by żywiołowo narastającym wystąpieniom mas nadać odpowiednią formę i skierować je po linii interesów rewolucji. To Lenin i Stalin nakreślili taktykę izolowania partii ugodowych — jako najmniejbezpieczniejszych ugrupowań w czasie gdy masy dochodzą do progu rewolucji.

Lenin i Stalin wreszcie wpłynęli decydująco na wybór właściwego momentu powstania zbrojnego. Lenin i Stalin w sposób doskonały wyrażili potrzeby epoki, stali się bezkompromisowymi reprezentantami interesów i dążeń przodującej klasy społecznej — proletariatu.

Przywódcy Wielkiej Rewolucji Październikowej — Lenin i Stalin — stali się wodzami postępowej ludzkości. Ich bowiem myśl genialna, ich czyn wytyczył drogę nie tylko klasie robotniczej Rosji, lecz także wszystkim narodom.

W swym ostatnim przemówieniu wygłoszonym na XIX Zjeździe KPZR Stalin powiedział:

„Po wzięciu władzy przez naszą partię w 1917 roku i potem, gdy partia podjęła realne środki dla zlikwidowania ucisku kapitalistycznego i obszarniczego, przedstawiciele bratnich partii, podziwiając odwagę i sukcesy naszej partii, nadal jej miano „brygady szturmowej” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego. Wyrażali oni przez to nadzieję, że sukcesy „brygady szturmowej” ulżą sytuacji narodów jeżdzących pod jarzmem kapitalizmu. Sądzą, że nasza partia usprawiedliwiła te nadzieje, zwłaszcza w okresie drugiej wojny światowej, kiedy Związek Radziecki, rozgromiwszy niemiecką i japońską tyranię faszystowską, wybaczył narodom Europy i Azji od groźby niewoli faszystowskiej.

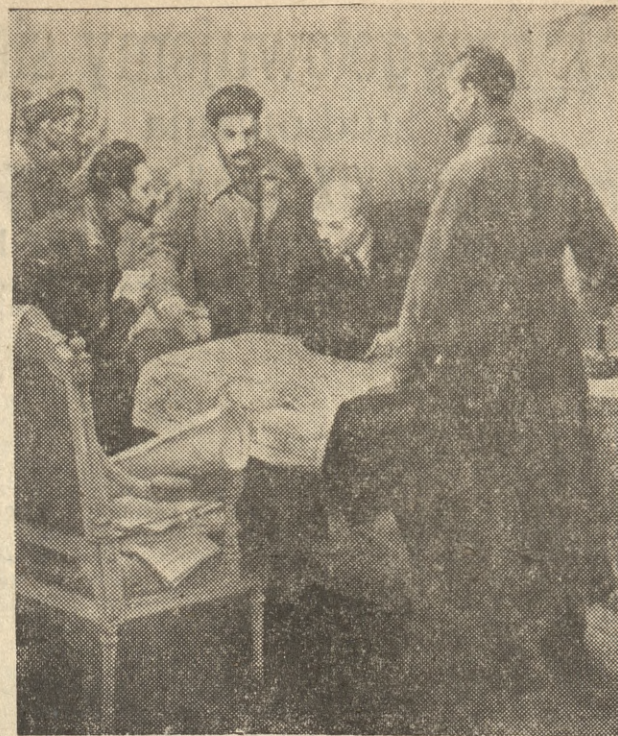
Było oczywiście bardzo trudno spełniać tę zaszczytną rolę, dopóki istniała tylko jedna jedyna „brygada szturmowa” i dopóki musiała spełniać tę awangardową rolę niemal w osamotnieniu. Ale tak było. Obecnie sprawy mają się zupełnie inaczej.

Obecnie, gdy na obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier pojawiły się nowe „szturmowe brygady”, w postaci krajów ludowo-demokratycznych, — obecnie naszej partii łatwiej jest walczyć, a i praca poszła raźniej.”

Mówiąc zaś, że zadaniem partii komunistycznych i de-

mokratycznych stało się podjęcie wyrzuconego przez burżuazję za burtę sztandaru swobód demokratycznych i sztandaru suwerenności narodowej — Stalin stwierdził: „Istnieją wszelkie podstawy, by liczyć na sukcesy i zwycięstwo bratnich partii w krajach, w których panuje kapitał.”

Trzydzieści pięć lat mija od owych dni, gdy pod wodzą Lenina i Stalina proletariatu rosyjski przestawił zwrotnicę dziejów ludzkości. Tak samo jednak jak wtedy genialna myśl kontynuatora leninowskiego dzieła — Stalina wskazuje postępowym siłom świata drogę, która powiedzie nas ku zwycięstwu nad siłami kapitalistycznego wyzysku, wojny i imperializmu. Tak samo jak wtedy imię Lenina i Stalina jest dla ludzkości hasłem wypisanym na sztandarach postępu.

Fot. — CAF
Na zdjęciu: Reprodukacja obrazu W. Sierowa „24 października 1917 roku”.

ZSRR — chorąży pokoju i gwarant naszej niepodległości

Ponad 15 milionów Polaków — 99,8% wyborców — oddało głosy na program wyborczy i kandydatów Frontu Narodowego. Oznacza to, że program wyborczy Frontu Narodowego został zaakceptowany i poparty przez cały naród.

U podstaw programu wyborczego Frontu Narodowego leży sojusz z ZSRR, przyjaźń z ZSRR, współpraca polityczna, gospodarcza i kulturalna z ZSRR, leży zasada czerpania z bogactwa doświadczeń i wzorów osiągnięć radzieckich. Zwycięstwo wyborcze Frontu Narodowego oznacza, iż

„głęboko zapadła w serca Polaków prawda, że dzięki władzy ludowej, dzięki budowaniu własnej siły gospodarczej i moralno-politycznej, dzięki polityce sojuszu z ZSRR i dzięki rosnącej na całym świecie walce o pokój — nie powtórzy się już nigdy hanba klęski września 1939 roku.”
(Cyrankiewicz)

35 lat walki o pokój

Trzydzieści pięć lat istnienia Związku Radzieckiego, to okres wspaniałego budownictwa socjalistycznego, któremu nieustannie towarzyszy niezmordowana, wytrwała walka o pokój na całym świecie.

Już w kolebki Wielkiej Rewolucji Październikowej jaśnieją nieprzemijającą sławą słowa dekretu wielkiego Lenina, że rząd radziecki uważa wojnę i podbój słabszych narodów przez silniejsze „za największe zbrodnie przeciwko ludzkości”. W roku 1920, w chwili, gdy młode państwo radzieckie borykało się z trudnościami wewnętrznymi i broniło swej niepodległości przeciw agresywnej interwencji 14 państw imperialistycznych, wierny uczeń Lenina, Józef Stalin, podkreślił, że „jesteśmy za pokojem w polityce zagranicznej, nie jesteśmy zwolennikami wojny”.

W cztery lata później, na XII Zjeździe Partii, Stalin powiedział:

„Kraj nasz jest jedynym krajem na świecie, który jest zdolny do prowadzenia i rzeczywiście prowadzi politykę pokoju, prowadzi ją nie po faryzeuszkowsku, lecz uczciwie i otwarcie, stanowczo i konsekwentnie.”

Polityka pokoju była napełniona siłą wytrwałej działalności w dyplomacji radzieckiej w okresie między I i II wojną światową. Związek Radziecki sformułował i wysunął zasadę zbiorowego bezpieczeństwa narodów, zasadę niepodzielności pokoju. O tę zasadę Związek Radziecki walczył na terenie Ligi Narodów i poza nią, nie pomijając najmniejszej okazji dla wzmocnienia pokoju i odsunięcia groźby wojny.

Przeciw polityce przemocy i ucisku

Wiemy, że polityka państw imperialistycznych zmierzała w odwrotnym kierunku. Imperialiści wywoływali szereg wojen i dążyli do wywołania wojny światowej, z oczywistym zamiarem i nadzieją, że podczas powszechnej zawieruchy wojennej uda im się osłabić, rozbić i zlikwidować pierwsze na świecie państwo, w którym władza należy nie

do kapitalistów, lecz do robotników i chłopów.
Wspaniałe zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskim faszystyzmem i militarystycznym japońskim w drugiej wojnie światowej, nie tylko zniweczyło te nikczemne plany i nadzieje imperialistów, ale ogromnie podniosło znaczenie i autorytet Związku Radzieckiego na terenie międzynarodowym. Zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerystycznym wyzwoliło Polskę i szereg krajów Europy wschodniej z jarzma hitlerowskiej okupacji, stało się źródłem sukcesów władzy ludowej w walce z kosmopolitycznymi, antynarodowymi, zaprzędanymi międzynarodowemu kapitalizmowi, elementami burżuazyjnymi w tych krajach. Wielka Rewolucja Październikowa i historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej stało się źródłem zwycięstwa i wolności 500-milionowego narodu chińskiego i podstawą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stało się natchnieniem walk narodowo-wyzwoleńczych wielu narodów kolonialnych.

Wspaniałe zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerystycznym wyzwoliło Polskę i szereg krajów Europy wschodniej z jarzma hitlerowskiej okupacji, stało się źródłem sukcesów władzy ludowej w walce z kosmopolitycznymi, antynarodowymi, zaprzędanymi międzynarodowemu kapitalizmowi, elementami burżuazyjnymi w tych krajach. Wielka Rewolucja Październikowa i historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej stało się źródłem zwycięstwa i wolności 500-milionowego narodu chińskiego i podstawą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stało się natchnieniem walk narodowo-wyzwoleńczych wielu narodów kolonialnych.

Wspaniałe zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerystycznym wyzwoliło Polskę i szereg krajów Europy wschodniej z jarzma hitlerowskiej okupacji, stało się źródłem sukcesów władzy ludowej w walce z kosmopolitycznymi, antynarodowymi, zaprzędanymi międzynarodowemu kapitalizmowi, elementami burżuazyjnymi w tych krajach. Wielka Rewolucja Październikowa i historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej stało się źródłem zwycięstwa i wolności 500-milionowego narodu chińskiego i podstawą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stało się natchnieniem walk narodowo-wyzwoleńczych wielu narodów kolonialnych.

Poczdami ONZ

Jeszcze w czasie trwania drugiej wojny światowej i po jej zakończeniu Związek Radziecki stał się inicjatorem i współtwórcą szeregu doniosłych decyzji międzynarodowych, mających zasadnicze znaczenie dla utrwalenia pokoju. Należą do nich przede wszystkim: układ poczdamski i powstanie Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Układ poczdamski, przewidujący likwidację faszystowskiego i militarystycznego niemieckiego, zabezpieczyć miał pokój w Europie oraz niepodległość i nienaruszalność granic Polski. Co się dotyczy ONZ, to Józef Stalin, odpowiadając na pytania korespondenta Gilmore'a wskazał, iż

„Siła tej organizacji międzynarodowej polega na tym, że opiera się ona na zasadach równouprawnienia państw, a nie na zasadzie panowania jednych nad drugimi.”

Wspaniałe zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerowskim faszystyzmem i militarystycznym japońskim w drugiej wojnie światowej, nie tylko zniweczyło te nikczemne plany i nadzieje imperialistów, ale ogromnie podniosło znaczenie i autorytet Związku Radzieckiego na terenie międzynarodowym. Zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerystycznym wyzwoliło Polskę i szereg krajów Europy wschodniej z jarzma hitlerowskiej okupacji, stało się źródłem sukcesów władzy ludowej w walce z kosmopolitycznymi, antynarodowymi, zaprzędanymi międzynarodowemu kapitalizmowi, elementami burżuazyjnymi w tych krajach. Wielka Rewolucja Październikowa i historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej stało się źródłem zwycięstwa i wolności 500-milionowego narodu chińskiego i podstawą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stało się natchnieniem walk narodowo-wyzwoleńczych wielu narodów kolonialnych.

Wspaniałe zwycięstwo Związku Radzieckiego nad hitlerystycznym wyzwoliło Polskę i szereg krajów Europy wschodniej z jarzma hitlerowskiej okupacji, stało się źródłem sukcesów władzy ludowej w walce z kosmopolitycznymi, antynarodowymi, zaprzędanymi międzynarodowemu kapitalizmowi, elementami burżuazyjnymi w tych krajach. Wielka Rewolucja Październikowa i historyczne zwycięstwo Związku Radzieckiego w drugiej wojnie światowej stało się źródłem zwycięstwa i wolności 500-milionowego narodu chińskiego i podstawą utworzenia Niemieckiej Republiki Demokratycznej, stało się natchnieniem walk narodowo-wyzwoleńczych wielu narodów kolonialnych.

Siła i nadzieja wolnych narodów

Nieugięta, wytrwała, konsekwentna walka o pokój postawiła Związek Radziecki na czele światowego obozu pokoju. Potęgą Związku Radzieckiego uczyniła zeń główną siłę światowego obozu pokoju, krzyżującego poczynania podżegaczy wojennych. Niepodległość i nienaruszalność granic Polski są ściśle związane z walką i zwycięstwem obozu pokoju, któremu przewodzi Związek Radziecki. Dlatego dziś w Polsce coraz powszechniej jest rozumiane, że każda, nawet niewielka wojna, rozpoczęta przez agresorów w jakimkolwiek zakątku świata, stanowi niebezpieczeństwo dla każdego kraju pokojowego. Dlatego też naród polski tak żywy i czynny udział bierze w walce o pokój na całym świecie.

W dniach rozpoczynającego się Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej świadomość roli Związku Radzieckiego, jako przywódcy światowego obozu pokoju i gwaranta niepodległości Polski znajduje niewatpliwie wyraz w przejawach przyjaźni i wdzięczności, jakie naród polski żywi wobec narodów potężnego Związku Radzieckiego i ich wodza, wielkiego Józefa Stalina.

Jerzy Winnicki

Howard Fast

Rewolucja Październikowa

Maleńka iskra,

jakież tknęły ją cierpienia i dążenia wspaniałe,
gdy miałem zaledwie trzy lata, leżałem w ramionach matki!

Śpij spokojnie, dziecko, śpij spokojnie,
więcej dzikie wiatry — śpij. a we śnie
zabrzmiał głos ludzi śpiewających o jutrze,
gdy czerwone sztandary zaszumią w rannym wietrze!

Teraz, śpią moje dzieci.

Śpijcie dzieci, śpijcie smacznie,
bez troski, bo dla was
nie będzie więzień, biczów ani terroru;
bo oto jest Październik, dzieci,
i ludzie daleko stąd budują w wolności —

Cóż powiem matce z Korei,
która trzyma zabite dziecko w ramionach?
Cóż powiem dziewczynie greckiej,
której ukochany wyruszył, by nie wrócić?
A moim dzieciom —
Cóż powiem im, gdy odejdą?

Jeśli odejdę, powrócę.
Bo oto jest czas świtu, jest czas świtu.
Wasz piękny świat stanie się ogrodem,
będziecie w nim rośli czysti,
będziecie w nim stali dumni,
gdy wyciągniecie dłoń, dotkniecie mych snów.

Oto jest Październik — robotnicy powstałi,
rozwinęli sztandary czerwone w czystym wietrze
i brzmienie ich pieśni usłyszano w świecie całym.

Przełożył LECH PIJANOWSKI

Jak przygotowujemy się do studiowania materiałów XIX Zjazdu KPZR — opowiadają nam aktywiści kół TPP-R

ZWYCIEŚTWO TOMCZYKA

Dziedzie na Słodkowie, pan hrabia Doruchowski w tym roku po prostu szalał. Bił robotników przy łada okazji, wyrzucał z pracy i mieszkań. Córkę Filipiak, Małgosię, wydał ze dworu, ponieważ nie pełniła obowiązków pokojówki w myśl „życzeń” i „zachcianek” pana. Szalał także i ekonom pański. W same żniwa robotnicy zastrajkowali. Dość już mieli tej poniewierki i głodowych zarobków. Odnieśli zwycięstwo, ale na nowy rok prawie wszystkie rodziny robotnicze dotknęła mściwa ręka obszarnika. Posypały się zwolnienia z pracy, owe osławione „terminatki”.

Straszny był ten rok miedzywojennego dwudziestolecia dla robotników Słodkowa. I Kazimierz Tomczyk otrzymał także „terminatkę” ze złośliwym dopiskiem „niebezpieczny wywrotowiec”. Pracy dostać nie mógł. Wyprzedawał więc jakieś „faszki”, aby ratować żonę i dwoje malutkich dzieci od głodowej śmierci. Pojechał na Wołyn. Pracował ciężko przy zwózce drzewa z lasu — za jeden metr żyta na miesiąc. Nie można było nawet samemu wyżyć. Po roku wrócił w strony rodzinne.

Z trudem uzyskał pracę w Malanowie w powiecie tureckim. W charakterze ręcznika do wszelkiej roboty.

Nadeszła ponura, niekończąca, zdawało się, noc hitlerowskiej okupacji. Kazimierz Tomczyk zaczął pić. Razem z Pietrzakiem, Olenderkiem, Pakulą, Augustyniakiem i Filipowiczem zbierali się po kątach i szepotali. Raz po raz ktoś w wielkiej tajemnicy przeczytał ulotkę. Będzie inna Polska, Polska robotników i chłopów.

Pewnego wieczora rozeszło się radosnym szeptem jedno wielkie słowo: Stalingrad.

Wśród malanowskich robotników zmieniły się nastroje. Bo i wieści z placu boju zmieniały się jak w kalejdoskopie. Zwycięski kraj socjalizmu zadawał faszystowskiemu bestii cios za ciosem. Nadeszła upragniona godzina. Nad powiatem tureckim i nad całą Polską załapał czerwony sztandar wolności, niesiony wysoko przez bohaterów Armii Wyzwolicielskiej.

Kazimierz Tomczyk dostał w Malanowie 7 hektarów. Rozpoczął gospodarowanie. Minęły trzy lata. Parcelantem w Malanowie powodziło się coraz lepiej. Państwo Ludowe pomagało. Rośli w zamocności i w dobrobycie.

A ojciec czworga dzieci, Kazimierz Tomczyk zaczął uczęszczać do szkoły wieczorowej. Pogłębił swoją wiedzę ogólną. Wstąpił do partii. Za nim wstąpiło kilku innych gospodarzy malanowskich. Zaczęli rozpatrywać wiele zagadnień wspólnie. Analizowali.

wali swoje osiągnięcia gospodarcze i możliwości w tej dziedzinie. Dochodzili do konkretnych wniosków. Żeby to można zobaczyć jak tam jest w tych kolchozach, które mają być dla nas wzorem — mawiali często.

I okazja się nadarzyła. Związek Samopomocy Chłopskiej zorganizował wiosną 1952 roku wycieczkę do Kraju Rad. Malanowscy chłopcy wydelegowali Kazimierza Tomczyka. Pojechał. Po trzech tygodniach wrócił.

Jedź Tomczyk, uważaj i patrz dobrze naokoło, rozmawiaj z ludźmi, a potem nam

Przewodniczący Franciszek Pietrzak oraz członkowie malanowskiej spółdzielni: Kazimierz Tomczyk, Stanisław Tomczyk i Kazimierz Filipowicz w rozmowie ze współpracownikiem naszej redakcji rozstraszają plany gospodarcze zespołu na rok przyszły.

opowiesz co i jak. Takimi słowami pożegnała go gromada w chwili wyjazdu.

Zwiedzając kolchozy na Ukrainie, Tomczyk pamiętał o tym. Badał też stosunki, tak po chłopku, po gospodarstwie. Rozmawiał z mężczyznami, z kobietami i z młodzieżą kolchozową, interesował go każdy drobiazg. Gdy powrócił, malanowscy chłopcy odwiedzali go gromadnie, przyszł: nawet niektórzy gospodarze z sąsiednich wsi. Na ogólnym zebraniu obszerna świetlica gromadzka nie mogła pomieścić ciekawych. A Tomczyk opowiadał.

Z gościnnością ludzi radzieckich — mówi Tomczyk — spotykaliśmy się nie tylko

oficjalnie, ale na każdym kroku. Ot, gdyśmy wychodzili z hotelu do naszej ambasady w Moskwie, Kamiński przez nieuwagę poszedł w inną stronę i pobłądził. Zatrzymał taksówkę i powiada do szofera — tak i tak. Ten pyta się, gdzie poszła delegacja. Do ambasady. No to siadaj, pojedziemy za nimi. I zawiózł Kamińskiego przed gmach naszej ambasady, a gdy ten chciał płacić, szofer powiedział: „Nie, braciashku, wy na si goście, a goście nie płacą”. I nie wziął ani grosza, choć jechał chyba z piętnaście kilometrów.

Zwiedziłem z moją grupą trzy kolchozy — ciągnął dalej Tomczyk — i powiem wam, że czegoś podobnego nie spodziewałem się nigdy. Kolchoz imienia Lenina, to mówię wam całe miasteczko. Należy do niego obszar 5 tysięcy hektarów, w tym 3960 ziemi ornej i 160 ha sadu. Łąki i pastwiska w tym kolchozie zajmują przeszło 800 hektarów. Nic też dziwnego, że chowają tam 1300 sztuk bydła, w tym 800 krów dojnych. W czasie naszego pobytu kolchoźnicy przygotowali do odstawy 600 tucz-

Uczestnik wiosennej wycieczki do Związku Radzieckiego, współinicjator i współzałożyciel spółdzielni produkcyjnej w Malanowie, pow. Turek — Kazimierz Tomczyk wraz z rodziną.

przekroczeniu wieku 60 lat dla mężczyzn, a 50 lat dla kobiet, każdy otrzymuje emeryturę, ale jeżeli chce i jest zdrow, może dalej pracować.

Zaglądał Tomczyk — jak opowiada — do mieszkań kolchoźników, otwierał szafy i spiżarnie, a nawet podnosił pokrywy garnków. Na każdym kroku widział zamożność i dostatek. A przecież był to kwiecień, czyli tak zwany przednówek.

Wiele, wiele rzeczy opowiadał on swoim sąsiadom w Malanowie. Ludzie kręcili głowami, trochę jeszcze nie dowierzali, bo wróg Polski nie zasypiał i ludzi przeciwko Tomczykowi i innym. Wymyślał coraz to inne plotki i oszczerstwa. W Malanowie i okolicy toczyła się przez kilka miesięcy zażarta walka o Nowe. W ogniu tej walki wyrastali nowi ludzie i stawali po tej stronie barykady. Wreszcie zwycięstwo na całej linii.

Towarzysze i koledzy — rozpoczął z przejęciem Pietrzak zebranie gromadzkie. Chcemy rozpocząć nowe lepsze życie. Przez pracę zespolową, przez mechaniczną uprawę roli, przez umiejętne gospodarowanie, przez stosowanie nawozów sztucznych, przez racjonalną hodowlę zwierząt i musimy podnieść produkcję rolną. Zakładamy więc spółdzielnię produkcyjną...

Długo po przemówieniu Pietrzaka dyskutowali chłopcy malanowscy. W kąciu na ławie siedział wzruszony Kazimierz Tomczyk i serce mu rosło. Wszak to on rzucił ziarno, które dziś zaczyna wydawać plony. Dyskusja skończona. Kto podpisuje statut? Ocknął się Kazimierz Tomczyk. Przystąpił do stołu jako pierwszy. Podchodzą kolejno do stołu gospodarze: Leon Pakula, Edward Augustyniak, Franciszek Pietrzak, Stanisław Tomczyk, Kazimierz Filipowicz i inni.

Kazimierz Tomczyk usiadł i słuchał wesołego gwaru gromady. Zamyślił się czegoś. Nie wszyscy, jednak jeszcze nie wszyscy. Jeden idzie z gromadą, a drugi ulega plotkom, daje posłuch wrogom narodu polskiego. Inni jeszcze się wahają. Nawet rodzinny brat, czy choćby taki Józefiak. Chłop zawsze z gromadą, a teraz się namyśla. Poczekamy — myśli Tomczyk — przekonają się niezadługo.

Spółdzielnia naszej damy nazwę „Zwycięstwo” — słyszy Tomczyk głos z sali. Gromkie brawa, oklaski i przytłukiwanie były odpowiedzią na ten wniosek. Zwycięstwo, bośmy zwyciężyli stare przesady i stare metody gospodarowania. Zwycięstwo, bo wprowadzamy lepsze i radośniejsze życie dla nas, dla naszych rodzin, dla całego narodu. Zwycięstwo, bo w Malanowie już zwyciężyło, a wkrótce zwycięży na całej polskiej wsi, Nowe. Zwycięstwo — powtarza w myśli Kazimierz Tomczyk i cieszy się, że to zwycięstwo w jakimś tam mierze osiągnięto przy jego współudziale.

KAZIMIERZ JAŻWIECKI

Rozpoczął się Miesiąc Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej. Pracownicy zakładów przemysłowych, instytucji i urzędów, uczniowie szkół i studenci — wszyscy przygotowują się do wielkich dni dalszego zacieśnienia węzłów przyjaźni z wielkim Krajem Rad.

Nie ma dzisiaj nikogo, kto nie rozumiałby, jak wielkim, epokowym, historycznym zdarzeniem był XIX Zjazd Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Materiały tego Zjazdu i ich podstawa ideologiczna, nowa praca teoretyczna towarzysza J. Stalina pt. „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” stanowią drogowskaz dla całego naszego narodu w walce o pokój i budownictwo Polski socjalistycznej.

Dlatego też w Miesiącu Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej nacelnym zadaniem wszystkich kół TPP-R jest nieść w masy wielką prawdę, ogromny ładunek ideologiczny i genialną ocenę polityczno-gospodarczą sytuacji międzynarodowej XIX Zjazdu KPZR.

Nad przygotowaniem się do realizacji tych zadań pracują kółka TPP-R...

W Zakładach Zbożowych przy placu Wolności prawie zaraz po wejściu do gmachu spotykamy grupę pracowników, którzy wykańczają ogromną makietę Pałacu Kultury i Nauki. Pracą kieruje tu jeden z aktywistów kół TPP-R — Posłeczek.

Nasza makietka — mówi Posłeczek — pomyślana jest jako dekoracja frontonu gmachu, i sędzę, że oświetlony od wewnątrz będzie szczególnie wieczorem stanowić w perspektywie placu Wolności z daleka widoczny symbol wielkiej braterskiej pomocy, jaką darzy naszą Ojczyznę Związek Radziecki od pierwszych chwil odzyskania niepodległości.

W czasie rozmowy podchodzi do nas przewodniczący kół TPP-R przy PZZ — Figiel. Zapoznaje nas krótko z przewidywanym programem obchodu Miesiąca Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej.

W Miesiącu tym na czoło wysuwa się zadanie przyswojenia pracownikom naszych zakładów bogatych materiałów XIX Zjazdu KPZR i dokładne zapoznanie się z przemówieniem tow. J. Stalina. Później przystąpimy do studiowania nowej pracy J. Stalina o podstawowych problemach ekonomicznych w ZSRR.

Chcemy 19 bm. zorganizować wieczór dyskusyjny, w którym wszyscy pracownicy zapoznają się z doświadczeniami radzieckimi i planami zwiększenia przetwórstwa zbożowego w nowej 5-letniej stalinowskiej. Następnie odbędzie się zebranie-seminarium, poświęcone omówieniom materiałów ideologicznych XIX Zjazdu. W tym celu staramy się już nawiązać kontakt z Towarzystwem Wiedzy Powszechnej, które sądzi, pomoże nam w przygotowaniu zebrania.

TPP-R-owcy w PZZ przygotowują również gazetki ścienne, wystawę książek radzieckiej i przystąpili do zorganizowania kursu nauki języka rosyjskiego.

*

W Poznańskiej Wytwórni Papierosów również wra prac nad ostatecznym przygotowaniem imprez i zebraniach szkoleniowych. Załoga PWP realizuje już podjęte zobowiązania dla uczczenia 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej. Ogółem podjęto 149 różnych zobowiązań, w realizacji których udział bierze 430 pracowników. Ale Miesiąc Pogłębiecia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej załoga PWP uczył nie tylko czynem produkcyjnym.

Przed wszystkim musimy poznać i przyswoić sobie — powiedziała nam aktywistka TPP-R Wanda Pieczonka — nieodzowne w naszej pracy i walce nauki XIX Zjazdu

KPZR, które będą dla nas nieocenioną pomocą w realizacji napływających trudnych zadań naszego sześciolletniego planu gospodarczego. Dlatego też w dniach 15 i 23 odbędą się dwa zebrania całej załogi, na których postaramy się jak najlepiej poznać wskazania XIX Zjazdu... „potężnego reflektora oświetlającego drogę rozwojowe narodów Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej i całej ludzkości” — jak mówił sekretarz KC PZPR Edward Ochab.

Z uzasadnioną dumą opowiedział nam członek zarządu kół TPP-R w Zakładach Budowy Sieci i Stacji Elektrycznych — Tadeusz Krupa, jak bezpośrednio po zapoznaniu się z ostatnią uchwałą sekretariatu KC PZPR, Zarząd Kół natychmiast porozumiał się z TWP i przystąpił do zorganizowania zebrania szkoleniowego.

Już wczoraj odbyło się także zebranie, na którym prelegent TWP — Konieczny omówił znaczenie XIX Zjazdu KPZR dla walki narodu polskiego o pokój i socjalizm.

Jednocześnie przystąpiliśmy — mówił T. Krupa — do kolportażu specjalnego wydania Nowych Drog, aby po bliższym zapoznaniu się z naszymi pracownikami z materiałami Zjazdu móc zorganizować w drugiej połowie miesiąca seminarium.

Chcąc problemy Zjazdu powiązać jak najbliżej z naszym zakładem i jego produkcją, przewidzieliśmy na 10 bm. odczyt inż. Łożyńskiego z NOT, który opowie nam o wielkich liniach przesyłowych i stacjach elektrycznych w Związku Radzieckim w powiązaniu z planami nowej pięcioletki.

Z Zakładów Budowy Sieci i Stacji Elektrycznych mogą wziąć przykład wszystkie kółka TPP-R. Tak właśnie pomyślano studiowanie materiałów XIX Zjazdu w ramach całej załogi jest najskuteczniejsze.

„Niechaj pobudzające do działania” — powiedział Prezydent Bolesław Bierut — idee XIX Zjazdu i mobilizujący apel towarzysza Stalina do partii komunistycznych i robotniczych natchnie nas zapałem do dalszej walki o pokój w świecie, do walki o jak najszybsze, pełne zwycięstwo socjalizmu w naszej Ojczyźnie!”

A. Wierciński

Ślusarz Jefankin poprosił o głos:

Dziś otrzymałem list od syna z Moskwy. Piśme mi, że zatrzymał się tam w ważnych sprawach. Jest on w delegacji służbowej, lecz niezwykle i twórczej. Ot, co sobie myślę: przecież to było tak niedawno, jak uczyłem go ślusarki, a teraz kieruje on grupą maszyn automatycznych, a w Moskwie z profesorami rozmawia... Inaczej byłoby, gdybyśmy starzy, a tym bardziej nasi ojcowie rozpoczęli pracę.

Wiele interesujących rzeczy opowiadał Aleksy Jefankin młodym maszynistom, technikom i inżynierom czerezyckiego elektrochemicznego kombinatu im. Stalina na wczorzejszym zebraniu przez komsoł. Zebranie poświęcone było historycznym uchwałom XIX Zjazdu partii i zwołane pod hasłem: „Dla nas otwarte są słoneczne dale”.

Mówił więc stary Jefankin, jak to w czasie od 1947 do 1952 roku państwo radzieckie pięć razy obniżyło ceny w handlu detalicznym, co spowodowało, że ceny towarów przemysłowych i żywnościowych obecnie są niższe, niż w IV kwartale 1947 r. przećnięcie dwukrotnie. Równocześnie z tym szła nie zniżka, lecz podwyżka płac robotniczych i pracowników umysłowych i w 1951 r. wynosiła o 57 proc. więcej, niż w 1940 r., a dochody chłopów w kolchozach, według obliczeń na jednego pracującego wzrosły niewiele więcej o 60 proc.

Przypominał dalej Jefankin zebraniom, jak to przed 15 laty na miejscu klubu, gdzie zgromadzili się komsołmcy, rosły nędzne zarośla, wzdłuż brzegów burzliwej rzeczki Czaryczka tulili się do siebie lepianki kiszczaków

Nijazbek. Obecnie, mówił, jak widzieliśmy, mamy tu przemysłowy ośrodek Uzbekistanu — Czaryczak — miasto chemii, energetyki i budowy maszyn.

Na wczorzejsze wiele mówiono o trosce partii o człowieka, o wzrastających zapomogach ubezpieczeń socjalnych, o emeryturach dla robotników, bezpłatnych lub ulgowych pobytach w sanatoriach i domach dziecka, a zwłaszcza o obowiązkowych ubezpieczeniach socjalnych od wypadków i na starość, będących ważnym czynnikiem polepszenia bytu i położenia materialnego ludzi pracy. Ale może najwięcej mówiono o młodym mieście, o swoich planach i swej przyszłości.

Na mównicę weszła smukła dziewczyna w bogato wyszywaną tiubetelkę. Jest ona technikem w Centralnym Zakładowym Laboratorium. Nazywa się Habiba Nasyr.

Opowiadała o nowym stalinowskim planie 5-letnim, mówiła szczególnie o współzawodnictwie w pracy a potem o swojej rodzinie. Brat Habiby — Narzulla ukończył technikum, pracował w kombinacie, a obecnie jest studentem Instytutu Politechnicznego. Drugi brat — Madi jest elektrotechnikem i kończy obecnie szkołę mistrzów. Siostra jej Halima kieruje działem wydawniczym i jest radną Czaryczkiej rady miejskiej. Sama zaś Habiba postanowiła zostać inżynierem.

Po Habibie poprosiła o głos czarna-włosa Raisa Siksina, mechanik kombinatu. Przechodziła ona obecnie zaoczny kurs korespondencyjny Instytutu Politechnicznego. Zrozumiała dla niej i bliskie są słowa dyrektyw XIX

Zjazdu Partii — poszukiwać, znajdować i wykorzystywać ukryte rezerwy utajone w procesie produkcyjnym. Tylko w roku bieżącym 1952 udoskonalając metody swojej pracy Raisa przysporzyła państwu oszczędności przeszło 50 000 rubli.

W ogromnych blokach naszego kombinatu, mówiła Raisa, najrozmaitszymi maszynami i aparatami kieruje zaledwie kilka osób. Maszyny stały się naszymi przyjaciółmi. Oszczędzają nam pracę. Zdaje mi się, że to jest właśnie przybliżenie do tej techniki, o której mówi wielki Stalin w swej nowej pracy „O ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR”. Lecz, aby umiejętnie posługiwać się tą techniką, jak najbardziej ją wykorzystywać i udoskonalać, trzeba wiele wiedzieć i wiele się uczyć...

Późno wieczorem zakończyło się zebranie komsołmu. Młodzi chemicy wracając do domu szli obok Pałacu Kultury i Domu Pionierów. Szli wesoło, żartując i dźwięcznym śmiechem i śpiewem napelniając powietrze. Z gór powiał świeży jesienny wiatr. Nad pełnowodnym kanałem błyskawicznie wiał wiatr. Z daleka dobiegały wieczorne światła. Z daleka dobiegały przerywane gwizdki parowozu. To szły z Czaryczku transporty kompresorów, nawozów sztucznych, siewniki i pompy, obuwie i szkło.

Być może wśród nich był ten z 16 transportów, wyprodukowanych przez młodych chemików ponad plan dla uczczenia XXXV rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.

(Opr. z prasy radzieckiej H. B.)

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy partii

Referat sekretarza KG PZPR Edwarda Ochaba wygłoszony w dniu 4 bm. na naradzie aktywu PZPR w Warszawie

DRODZY TOWARZYSZE!

Na XIX Zjazd KPZR skierowane były oczy całego świata. Nie tylko setki milionów przyjaciół Związku Radzieckiego, ale również imperialiści i wrogowie z napiętą uwagą słuchali każdego słowa wypowiedzianego na Zjeździe.

Nigdy prasa burżuazyjna nie poświęcała tyle miejsca zjazdowi i uchwałom WKP(b), nigdy nie było tyle źle maskowanej trwogi i bezsilnej wściekłości w komentarzach burżuazyjnych oszcerców, jak w okresie XIX Zjazdu, który zdemaskował nie tylko zbrodniczy charakter polityki imperialistycznych podżegaczy wojennych, ale również postępujący rozkład, rozgardział, wewnętrzne sprzeczności i wewnętrzną niemoc obozu imperialistycznego, a równocześnie był wspaniałą demonstracją zwycięskiej potęgi Związku Radzieckiego, kroczącego na czele zwartego

i nieustannie rosnącego w siłę obozu pokoju i postępu.

Z głęboką miłością, bezgranicznym zaufaniem i uzasadnioną dumą proletariacką patrzyli na XIX Zjazd i wchłaniali każde słowo, wypowiedziane z jego trybuny, nie tylko ludzie pracy 200 milionowego Związku Radzieckiego i 600 milionowych krajów demokracji ludowej Europy i Azji, ale również setki milionów ludzi, walczących o swe najbardziej prymitywne prawa ludzkie i narodowe w bestialsko uciskanych przez imperializm krajach kolonialnych i zależnych oraz miliony naszych braci klasowych w samych krajach imperialistycznych, nie wyłączając Stanów Zjednoczonych.

Z dumą słuchały wyzwolone narody i wszystkie żywe, twórcze, postępowe siły ludzkości głębokiego referatu towarzysza Malenkowa, podsumowującego

nie jak w całej swej poprzedniej działalności, wykazała niezrównany hart i opanowanie w obliczu prowokacji imperialistycznych, wykazała, że z ufnością i spokojem patrzy w przyszłość ale równocześnie nie lekceważy grożących niebezpieczeństw i ani na chwilę nie zapomina o konieczności nieustannego umacniania sił obronnych wielkiego Kraju Rad.

Zadania partii w dziedzinie polityki zagranicznej jasno sformułował towarzysz Malenkow:

1. „Kontynuować walkę przeciwko przygotowywaniu i rozpętywaniu nowej wojny, zapałać w imię utrzymania pokoju potężny, antywojenny front demokratyczny, zacieśniać więzy przyjaźni i solidarności ze zwolennikami pokoju na całym świecie wytrwale demaskować wszelkie przygotowania do nowej wojny, wszelkie knowania i intrygi podżegaczy wojennych;

2. Prowadzić nadal politykę współpracy międzynarodowej rozwoju stosunków handlowych ze wszystkimi krajami;

3. Umacniać i rozwijać stosunki nierozrwalne przyjaźni z Chińską Republiką Ludową, z europejskimi państwami ludowo-demokratycznymi — z Polską, Czechosłowacją, Rumunią, Węgrami, Bułgarią, Albanią, Niemiecką Republiką Demokratyczną, z Koreańską Republiką Ludowo-Demokratyczną i z Mongolską Republiką Ludową;

4. Nieustannie wzmacniać potęgę obronną państwa radzieckiego i wzmacniać naszą gotowość do udzielenia drugą gotującą odprawy wszelkim agresorom.

Nie tylko naród radziecki, ale również naród polski i wszystkie narody krajów demokracji ludowej, wszystkie postępowe siły ludzkości solidaryzują się z pokojowymi celami polityki zagranicznej KPZR, sformułowanymi przez towarzysza Malenkowa i towarzysza Mołotowa, który również podkreślił, że:

„Walcząc o zapewnienie pokoju, my, ludzie radzieccy, nie zapominamy ani na chwilę, że konieczna jest należyta czujność i

gotowość do aktywnego odparcia wszelkiej agresji ze strony wojowniczego obozu imperialistycznego

Bez tego nie można bronić naprawdę sprawy zachowania i utrwalenia pokoju...

Obecny Zjazd partyjny będzie świadectwem, jak bardzo wzrosły i okrzepły siły Związku Radzieckiego, odczynny zwycięski socjalizm.

Wykona on też swe główne zadanie — oświecenia mocnym światłem marksizmu-leninizmu dalszych dróg do nowych i jeszcze chlubniejszych zwycięstw socjalizmu w naszym kraju i do dalszego, jeszcze szerszego i potężniejszego zespolenia międzynarodowych sił demokratycznych w imię obrony pokoju na całym świecie.

Naród polski, będący obiektem zacieśnianych ataków imperialistów amerykańskich i zachodnio-niemieckich szczególnie głęboko odczuwa życiową doniosłość dla Polski i światowe znaczenie dyrektyw XIX Zjazdu w sprawie pokojowej polityki zagranicznej i dalszego wzrostu siły gospodarczej i obronnej Związku Radzieckiego, naszego wyzwoliciela i potężnego sprzymierzeńca.

Nie tylko nasza partia, ale i cały naród polski całkowicie solidaryzuje się z dążeniami KPZR do pokojowego uregulowania spornych problemów międzynarodowych, do pokojowego współistnienia i współzawodnictwa państw o różnych ustrojach społecznych.

Za towarzyszem Malenkowem możemy powtórzyć:

„Jesteśmy przekonani, że w pokojowym współzawod-

niem z kapitalizmem, socjalistyczny system gospodarki będzie z roku na rok coraz dobitniej wykazywał swą wyższość nad kapitalistycznym systemem gospodarki”.

Genialna praca towarzysza Stalina, analizująca sytuację międzynarodową i nie dająca się pogodzić sprzeczności międzyimperialistyczne w okresie pogłębiającego się kryzysu całego systemu kapitalistycznego, wykazuje z żelazną logiką, że sprzeczności te rodzą tendencje do wojny między imperialistami. Ta analiza towarzysza Stalina niewątpliwie będzie dodatkowym bodźcem dla jeszcze szerszego rozwoju walki milionów ludzi w całym świecie pod sztandarem obrony pokoju.

Warto podkreślić, że w okresie XIX Zjazdu i bezpośrednio po Zjeździe, nie tylko prasa postępową, ale również i prasa burżuazyjna musiała wielokrotnie przyznać — wprawdzie w słowach pełnych złe maskowanego strachu — że uparte

fakty potwierdzają i ilustrują tezy Stalina o nie dających się pogodzić sprzecznościach w obozie imperialistycznym.

„Paris Presse” zamieszcza artykuł senatora RPF — Dobre, poświęcony rozbieżnościom w tonie obozu kapitalistycznego. „Przemówienie Stalina każe nam zastanowić się nad wyborem, który stał przed Zachodem

i którego Zachód dokonał w sposób niekorzystny. Droga, którą idziemy do tychczas, prowadzi nas do katastrofy. Zmierzamy ku katastrofie Francji, która nie jest w stanie sama walczyć przeciw swym wrogom w Indochinach, przeciw swym sprzymierzeńcom w Afryce północnej i przeciw swym niemieckim partnerom w Europie.

Zbliżyliśmy się ku wzmożonej izolacji Wielkiej Brytanii, ku rozszerzeniu wpływów amerykańskich na naszych terytoriach zamorskich i ku protektoratowi USA nad Europą.

Spadek poziomu życia narodów europejskich w porównaniu z poziomem życia w USA stanowić będzie dodatkową przyczynę naszej słabości.

Trzeba się liczyć z politycznymi emocjami, które są mocniejsze od interesów.

Naprawdę łatwo może się okazać, że Stalin miał rację. Korespondent AFP pisze: „Oświadczenie gen. Ramcke i aktywność byłych członków SS wywołały wielkie porusze-

nie w kołach parlamentarnych Wielkiej Brytanii. W tamtejszych kołach z wielkim niepokojem obserwuje się rozwój sytuacji zarówno w zakresie niemieckiej polityki wewnętrznej jak i w zakresie stosunków handlowych z zagranicą.

Zjazd w Werden, który nastąpił po przyznaniu odszkodowania Kruppowi i odrozdzeniu się niemieckiej konkurencji, godzącej boleśnie w Wielką Brytanię, powoduje, iż prasa brytyjska żąda zajęcia konkretnego stanowiska wobec problemu niemieckiego.

Prowadzi to do tego, iż koła parlamentarne oraz szeroka opinia publiczna wykazuje coraz większe zrozumienie dla obaw francuskich w stosunku do Niemiec.”

Deputowany J. Reeves, który należy do komitetu wykonawczego Labour Party, oświadczył korespondentowi AFP, iż: „czy się to komu podoba czy nie, przebieg zjazdu w Werden stanowi ilustrację tezy Stalina, iż imperialistyczne

sprzeczności w obozie mocarstw zachodnich mogą spowodować rozbięcie sojuszu atlantyckiego

Można by mnożyć przykłady złego humoru i złego samopoczucia burżuazyjnych dziennikarzy i polityków, ale myślę, że wystarczy ograniczyć się do zaznaczenia, iż błąd wypadków historycznych zmusił wrogów do jeszcze bardziej jaskrawych stwierdzeń, że Stalin i KPZR słusznie przewidywali ten błąd wypadków — mówili prawdę. Oczywiście dla imperialistów bardzo gorzki będzie smak tej prawdy.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana przez XIX Zjazd, ma ogromne znaczenie dla wszystkich partii komunistycznych i robotniczych, ułatwi im ich praktyczną, codzienną walkę o pokój, o mobilizację mas pod sztandarami obrony niezawisłości narodowej i demokratycznych praw ludu.

Wyjątkowe historyczne znaczenie dla międzynarodowego ruchu robotniczego mają genialne wskazania towarzysza Stalina, który w przemówieniu na Zjeździe jasno określił zadania i kierunek pracy partii komunistycznych i robotniczych oraz ruchów postępowych i wyzwolńczych w całym świecie.

Towarzysz Stalin wykazał, jak nierozrwalnie spleta się polityka Związku Radzieckiego z obroną pokoju, a walka mas robotniczych i chłopów, popierających pokojową politykę Związku Radzieckiego z obroną ich własnych narodowych interesów.

„Ta szczególna cecha wzajemnego poparcia — mówi towarzysz Stalin — tłumaczy się tym, że interesy naszej partii nie tylko nie są

sprzeczne, lecz przeciwnie, pokrywają się całkowicie z interesami milijonów pokój narodów. Co się tyczy Związku Radzieckiego, to jego interesy są w ogóle nieodłączne od sprawy pokoju na całym świecie.”

Analizując warunki obecnego okresu walki partii komunistycznych i robotniczych, towarzysz Stalin ze szczególną siłą podkreślił ich zadania w walce o prawa narodów i w walce o demokratyczne prawa ludu.

44 delegacje zagraniczne, uczestniczące na Zjeździe i miliony członków partii komunistycznych i robotniczych na całym świecie, wchłaniały słowa towarzysza Stalina, wskazujące, że jedynie partie komunistyczne mogą dziś podnieść porzucony przez burżuazję sztandar swobod burżuazyjno-demokratycznych i sztandar niepodległości narodowej i suwerenności narodowej.

Towarzysz Stalin wskazał, że partie komunistyczne i robotnicze w krajach kapitalistycznych mogą wzorować się na przykładach Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, pracując i walcząc przeciw na wskroś reakcyjnej burżuazji w znacznie łatwiejszych warunkach, aniżeli walczyła partia bolszewików. Słowa wielkiego wodza międzynarodowego proletariatu tchnęły niewzruszoną wiarą i zaszczepiały setkom milionów ludzi tę niewzruszoną wiarę, że przyszłość należy do partii komunistycznych i robotniczych, że

„brygady szturmowe” będą powstawały w coraz to nowych krajach

tak jak już powstały na ogromnym obszarze od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgier.

Potężnym echem w całym świecie rozległy się słowa towarzysza Stalina:

„Niech żyje pokój między narodami! Precz z podżegaczami wojennymi!”

Zaden z poprzednich zjazdów WKP(b) nie miał tak ogromnego międzynarodowego znaczenia i nie podkreślał tak dobitnie, jak XIX Zjazd, kierowniczej międzynarodowej roli Związku Radzieckiego w walce o pokój i postęp, o prawa ludu i niepodległość narodów.

Z WYSTĄPIENIEM DELEGATÓW ZJAZDU PRZEBIJAŁO GŁĘBOKIE POCZUCIE ODPOWIEDZIALNOŚCI KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO NIE TYLKO ZA PAŃSTWOWĄ POLITYKĘ ZWIĄZKU RA-

DZIECKIEGO NA TERENIE MIĘDZYNARODOWYM, ALE RÓWNIEŻ ODPOWIEDZIALNOŚCI WOBEC BRATNICH PARTII KOMUNISTYCZNYCH I ROBOTNICZYCH. PARTIE TE UCZĄ SIĘ NA PRZYKŁADACH KOMUNISTYCZNEJ PARTII ZWIĄZKU RADZIECKIEGO I WIDZĄ W KRAJU RAD CZOŁOWĄ BRYGADĘ SZTURMOWĄ ŚWIATOWEGO RUCHU REWOLUCYJNEGO, Z NAJWIĘKSZYM ZAUFANIEM ODNOSZĄ SIĘ DO SŁÓW PARTII LENINA I STALINA, GDYŻ PRAKTYKA WIELU LAT PRZEKONAŁA MIĘDZY NARODOWY RUCH ROBOTNICZY, ŻE SŁOWA TE SĄ NIEOMYSLNYM KOMPASEM, POZWALAJĄCYM ORIENTOWAĆ SIĘ W LABIRYNCIE TRUDNYCH I SKOMPLIKOWANYCH WYPADKÓW ŻYCIA MIĘDZYNARODOWEGO.

(ciąg dalszy na str. 2)

wspaniałe wyniki gigantycznej pracy i walki narodów radzieckich

osiągnięte pod kierownictwem WKP(b) w ciągu ostatnich 13 lat, dzielących nas od XVIII Zjazdu Wielkiej Partii Lenina i Stalina. Radosne bicie serc milionów ludzi pracy w całym świecie wtórowało burzliwym odłaskom delegatów XIX Zjazdu, witających słowa towarzysza Malenkowa:

„Historyczne zwycięstwo narodu radzieckiego w wielkiej wojnie narodowej, przedterminowe wykonanie planu czwartej pięcioletki, dalszy rozwój gospodarki narodowej, podniesienie dobrobytu materialnego i poziomu kulturalnego życia narodu radzieckiego, umocnienie jednolitej moralno-politycznej społeczności radzieckiej i przyjaźni narodów naszego kraju, zespolenie wokół Związku Radzieckiego wszystkich sił obozu pokoju i demokracji — oto główne wyniki potwier-

dające słusność polityki naszej partii.”

XIX Zjazd dał głęboką, wszechstronną ocenę sytuacji międzynarodowej, wychodząc z założeń i opierając się na wskazaniach genialnej pracy towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Praca ta stanowi największą doniosłość rozwinięcia zasad marksizmu-leninizmu, jest szczytowym dziś osiągnięciem ducha ludzkiego, jasno oświeca narodem radzieckim i całej ludzkości drogę ku słonecznemu jutru, ku komunizmowi.

Przeżywalimy wszyscy fascynujący wpływ tego genialnego dzieła, a delegacja nasza, która miała zaszczyt i szczęście uczestniczyć na XIX Zjeździe, mogła bezpośrednio obserwować i stwierdzić, że

twórcza praca towarzysza Stalina stanowiła teoretyczną bazę wszystkich wystąpień delegatów historycznego Zjazdu

W referacie towarzysza Malenkowa i w wystąpieniach towarzyszy Mołotowa, Chruszczowa, Beril, Mikołajana, Wołoszowa, Bułganina, Susłowa, Kaganowicza i innych delegatów, w całej pracy Zjazdu przebiegał ten sam spokój, płynący z głębokiego poczucia siły Związku Radzieckiego, ta sama niewzruszona wiara w przyszłość, w zwycięstwo komunizmu, którą tchnie epokowe dzieło towarzysza Stalina.

XIX Zjazd powziął uchwałę w sprawie programu KPZR, zalecającą „przy ponownym opracowaniu programu kierować się podstawowymi tezami pracy towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Opierając się na genialnej pracy towarzysza Stalina, XIX Zjazd mógł po raz pierwszy w dziejach postawić w sposób konkretny problem stopniowego przejścia narodów radzieckich od socjalizmu do komunizmu.

„Olbryzmie znaczenie dla teorii marksistowsko-lenin-

nowskiej — mówił tow. Malenkow — dla całej naszej działalności praktycznej ma opublikowana właśnie praca towarzysza Stalina: „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

W pracy tej zostały wszechstronnie zbadane prawa produkcji społecznej i podziału dóbr materialnych w społeczeństwie socjalistycznym, określone naukowo podstawy rozwoju ekonomiki socjalistycznej, wskazane drogi stopniowego przechodzenia od socjalizmu do komunizmu.”

„XIX Zjazd jasno określił perspektywę dalszego, wszechstronnego rozwoju Związku Radzieckiego na drodze do komunizmu, umocnienia jego gospodarki i siły obronnej, wszechstronnego rozwoju kultury i podniesienia poziomu życia materialnego mas pracujących, wszechstronnego zacieśnienia łączności wielkiego Kraju Rad z bratnimi krajami demokracji ludowej i wszystkimi siłami broniącymi pokoju i postępu.

Centralnym zagadnieniem, które stało przed XIX Zjazdem, tak jak ono stoi przed całą ludzkością, było

zagadnienie mobilizacji wszystkich sił postępowych w celu obrony pokoju

i pokrzyżowania zbrodniczych planów wojennych agresorów imperialistycznych.

Analiza sytuacji międzynarodowej, dana w genialnej pracy towarzysza Stalina i w referacie towarzysza Malenkowa, wykazała z całą jasno-

ścią, jak szybko i nieustannie rosną siły obozu pokoju, rośnie ich przewaga nad siłami wewnętrznymi siłami imperializmu i wojny.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego w obradach XIX Zjazdu, podob-

nie jak w całej swej poprzedniej działalności, wykazała niezrównany hart i opanowanie w obliczu prowokacji imperialistycznych, wykazała, że z ufnością i spokojem patrzy w przyszłość ale równocześnie nie lekceważy grożących niebezpieczeństw i ani na chwilę nie zapomina o konieczności nieustannego umacniania sił obronnych wielkiego Kraju Rad.

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy partii

(Ciąg dalszy ze str. 8)

DOWEGO, SA NIEZASTĄPIONĄ POMOCĄ W PRACY I WALCE TYCH PARTII O POKÓJ I POSTĘP, O SWOBODY DEMOKRATYCZNE I NIEPODLEGŁOŚĆ WŁASNEGO NARODU.

Na Zjeździe operowano często faktami i cyframi, bez szczegółowych komentarzy, ale wymowa tych faktów i cyfr posiada tak nieodpartą siłę przekonywania, że działa jak najlepszy propagandzista.

Cóż potrafi przeciwstawić burżuazja i obszarnicy, rządzący w Turcji, Egipcie, Iranie w zależnych od imperializmu krajach Ameryki Południowej, czy nawet w krajach kapitalistycznych, nie-

odpartej wymowie faktów, przytoczonych np. w przemówieniu towarzysza Berii, dającego wzór, jak należy operować materiałem faktycznym, jak z nieodpartą siłą logiki bić tym materiałem wroga klasowego.

Fakty i cyfry przytoczone przez towarzysza Bieri muszą przemówić i przekonać każdego uczciwego człowieka, rzetelnie myślącego o tym, jak dźwignąć i podnieść własny naród, jak zabezpieczyć mu tak wszechstronne możliwości rozwoju i taki rozkwit, jaki został już osiągnięty przez kraje socjalizmu.

Towarzysz Beria demaskował awanturniczą politykę imperialistów amerykańskich i spokojnie przestrzegał:

„...kryzys ekonomiki Stanów Zjednoczonych nadciąga nieubłagane —

nie zdołają mu zapobiec żadne wybiegi ani awanturnicze poczynania rekinów finansowych.

Przypieszczać wyścig zbrojeń, przystosowując całą swą ekonomikę do celów przygotowań wojennych, lekają się pokój więcej niż wojnę, chociaż nie ulega wątpliwości, że jeśli rozpęta wojnę, przyspieszą jedynie swoje bankructwo i swą zagładę...".

„Tylko beznadziejni głupcy mogą przypuszczać, że prowokacjami można zastraszyć ludzi radzieckich... Z niezachwianym spokojem naród radziecki kontynuuje swą twórczą, pokojową pracę.”

„Wierzy on niezłomnie w siłę i potęgę swego państwa i swojej armii, zdolnej do zadanego drugocześnie ciosu tym, którzy ośmielią się napisać na naszą ojczyznę — swojej armii, zdolnej do odebrania im na zawsze ohoity do zamachów na granice Związku Radzieckiego.”

Równocześnie towarzysze Beria przytaczał cyfry, ilustrujące potęgę, wszechstronny rozwój Związku Radzieckiego, historyczne sukcesy stalinowskiej polityki narodowościowej, szczególnie szybki rozwój radzieckich republik wschodnich — Uzbeki, Kazachskiej, Kirgiskiej, Turkmęńskiej i Tadżyckiej.

„Produkcja wielkiego przemysłu tych republik w okresie od 1928 roku do 1951 roku wzrosła 22-krotnie, podczas gdy w całym ZSRR wzrosła ona w tymże czasie 16-krotnie.”

W pięciu wymienionych republikach „liczących razem około 17 milionów mieszkańców, produkuje się trzy razy więcej energii elektrycznej niż w Turcji, Iranie, Pakistanie, Egipcie, Iraku, Syrii, Afganistanie, liczących łącznie 156 milionów mieszkańców.”

„Pod względem technicznego wyposażenia gospodarki rolnej — mówi dalej towarzysze Beria — radzieckie republiki wschodnie stoją znacznie wyżej od najbardziej rozwiniętych krajów kapitalistycznych Europy.”

Niepodobna przytoczyć tu wszystkich argumentów z niezwykłego bogactwa w treść przemówienia towarzysza Berii, nie chciałyby jednak pominać cytatu, ilustrującego rozwój szkolnictwa wyższego.

„W chwili powstania władzy radzieckiej było w naszym kraju 96 wyższych uczelni, które, poza nielicznymi wyjątkami, znajdowały się w najważniejszych ośrodkach Rosji. Na uczelniach tych studiowało 117 tysięcy osób.

W chwili obecnej jest w ZSRR 887 wyższych uczelni, w których studiuje 1400 tysięcy osób. Na Ukrainie kształci się 216 tysięcy studentów, w radzieckich republikach Azji Środkowej — 104 tysiące, w republikach kaukaskich — 80 tysięcy, na Białorusi — 35 tysięcy w nadbałtyckich republikach radzieckich 37 tysięcy studentów.

Pod względem rozwoju szkolnictwa wyższego republiki radzieckie znacznie wyprzedziły nie tylko zagraniczne kraje

wschodu, lecz i kraje Europy zachodniej.”

Każdy uczciwy i rzetelnie studiujący fakty człowiek, nie tylko w zafowanej Turcji czy krajach arabskich, ale i w kapitalistycznych krajach Europy będzie musiał uznać, że niegdyś zacofane i biedne kraje środkowej Azji, podobnie jak wszystkie inne bratnie republiki, w ciągu stosunkowo niedługich lat władzy radzieckiej stały się przodującymi, bogatymi krajami o silnej gospodarce i wszechstronnie rozwiniętej kulturze, bezapelacyjnie górującymi nad krajami kapitalistycznymi.

Myślę, że zwłaszcza nasi propagandyści i agitatorzy winni szczególnie analizować takie wystąpienia na XIX Zjeździe, jak np. towarzyszy Berii, Mikojana, Susłowa, Poskrebiszewa i uczyć się u nich, jak należy operować materiałem faktycznym, jak pokazywać twórczą siłę socjalizmu na konkretnych przykładach, jak obezwładniać i zmuszać do milczenia wroga propagandę przez właściwy dobór i umiejętne wykorzystanie pozornie suchych cyfr i faktów.

Należy również wykorzystać w naszej propagandzie liczne już, pełne bezsilnej wściekłości i złe maskowanej melancholii artykuły prasy burżuazyjnej, która nie jest w stanie ukryć swego głębokiego zaniepokojenia w obliczu cyfr i faktów, podanych na Zjeździe, ilustrujących dotychczasowy, potężny rozwój Związku Radzieckiego, który na przykład w dziedzinie produkcji przemysłowej już w 1951 r. produkował z górą dwukrotnie więcej, niż w przedwojennym roku 1940.

Jakże nieodparte a fatalne dla imperializmu wnioski muszą nasuwać się każdemu rzetelnemu badaczowi, każdemu patriocie, który pragnie szczęścia i rozkwitu swego kraju, gdy porównuje cyfry, przytoczone w referacie towarzysza Malenkowa, ilustrujące rozwój produkcji przemysłowej Związku Radzieckiego, która w okresie od 1929 do 1951 roku wzrosła niemal 13-krotnie, podczas gdy w Stanach Zjednoczonych, które przecież nie znały niszczących następstw drugiej wojny światowej, a na odwrót, wzbogaciły się na tej wojnie, wzrost produkcji w porównywanym okresie jest zaledwie dwukrotny, mimo oddziaływania tzw. koreańskiej koniunktury wojennej.

W Anglii wzrost produkcji przemysłowej w omawianym okresie wynosi tylko 60%, a we Francji tylko 4%.

Czyż można się dziwić melancholijnym komentarzom francuskiego dziennika burżuazyjnego „Le Monde”, albo np. nowojorskiego korespondenta dziennika „Combat”, który zestawiając podane przez towarzysza Malenkowa cyfry produkcji radzieckiej i amerykańskiej, zwraca uwagę na „niepokojącą z punktu widzenia amerykańskiego różnicę między tempem wzrostu produkcji w obu krajach.”

Z dumą mówią ludzie radziecy, a wraz z nimi ludzie pracy całego świata, o osiągniętych dotychczas rezultatach gospodarki socjalistycznej, o 300 milionach ton rocznego wydobycia węgla, 35 milionach ton stali, 8 miliardach pudów zboża,

o potężnym, wszechstronnym rozwoju przemysłu i rolnictwa socjalistycznego.

„Ale naród radziecki, naród przygotowujący stopniowe przejście od socjalizmu do komunizmu, nie zadowala się dotychczasowymi rezultatami, tworzy nowe gigantyczne plany i realizuje je równie pomyślnie, jak poprzednio plany pięcioletnie.

Uchwalone na XIX Zjeździe wytyczne do piętego planu pięcioletniego ilustrują pokojową, twórczą pracę i politykę Związku Radzieckiego, stanowią potężny bodziec, mobilizujący wysiłki ludzi radzieckich

dla osiągnięcia pięknych, szlachetnych celów nowego planu pięcioletniego

a równocześnie stanowią wspólny przykład dla krajów demokracji ludowej, dla wszystkich ludzi dobrej woli w całym świecie, przykład, co może osiągnąć społeczeństwo ludzkie, wyzwolone z pęt kapitalizmu, nie znające przeciwnieństw klasowych, kierowane wielkimi ideałami marksizmu-leninizmu.

Cyfry planu pięcioletniego wspaniale ilustrują, jak KPZR zastosowuje w praktyce odkryte przez towarzysza Stalina podstawowe prawo gospodarki socjalistycznej, tj. „zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonalenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki.

Z dumą mówią ludzie radziecy o swych historycznych osiągnięciach w tej dziedzinie, ale nie zachłystują się swymi sukcesami, lecz na odwrót, poddają je krytycznej analizie, wskazują na dotychczasowe braki i niedociągnięcia, mobilizują siły do przezwyciężenia tych braków.

W swym referacie towarzysze Malenkow podkreślił, że wydatki na oświatę wzrosły z 22,5 miliarda rubli w 1940 roku do 57,3 miliarda rubli w 1951 r., a liczba kształcących się w ZSRR osiągnęła 57 milionów osób, czyli prawie 8 milionów więcej niż w 1940 roku.

Liczba uczniów w uczelniach technicznych i innych średnich szkołach specjalnych wzrosła w tym okresie o 40%, a liczba studentów na wyższych uczelniach o 67%.

Wydatki państwowe na rozwój nauki w latach 1946—51 wyniosły z górą 47 miliardów rubli.

W chwili obecnej czynnych jest w Związku Radzieckim 368 tys. bibliotek wszelkich typów, a roczny nakład książek osiągnął cyfrę 800 milionów egzemplarzy, to jest wzrost 1,8 razy w porównaniu z 1940 r.

„Byłoby jednak niesłuszne — mówi towarzysze Malenkow — gdybyśmy dostrzegając wielkie sukcesy nie widzieli poważnych niedociągnięć w rozwoju naszej literatury i sztuki. Idzie o to, że mimo znacznych sukcesów w rozwoju literatury i sztuki poziom ideowo-artystyczny wiel-

okrywać i ukazywać wysokie walory moralne

oraz typowe, pozytywne cechy charakteru prostego człowieka, malować jego wyrazisty obraz artystyczny, godny tego, aby stać się dla ludzi przykładem i wzorem do naśladowania.”

„Nasi malarze, literaci, pracownicy sztuki w swej twórczej pracy nad obrazem artystycznym pamiętać powinni stale, że typowe jest nie tylko to, co się spotyka najczęściej, lecz to, co najpełniej i z największą ostrością wyraża istotę danej siły społecznej.

W ujęciu marksistowsko-leninowskim to, co typowe nie oznacza bynajmniej jakiejś średniej statystycznej. Typowość odpowiada istocie danego zjawiska społeczno-historycznego, nie jest zaś po prostu zjawiskiem najbardziej rozpowszechnionym, najczęściej się powtarzającym, powszednim.

O problemach gospodarczych XIX Zjazdu będzie mówił szczegółowo towarzysze Mazur, pragnęłbym jednak podkreślić ważne zadania naszych propagandystów, którzy w swej codziennej pracy winni umiejętnie wykorzystywać ten potężny ładunek emocjonalny, ten potężny bodziec do walki o nasz własny plan, jaki zawarty jest w cyfrach nowego radzieckiego planu pięcioletniego i w genialnej pracy towarzysza Stalina „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR”.

Szczególną uwagę należy zwrócić na fakt, że obok problemów gospodarczych, na XIX Zjeździe omawiano i analizowano bodaj szerzej niż kiedykolwiek przedtem

lu utworów wciąż jeszcze nie jest dostatecznie wysoki...”

„Należy liczyć się z tym, że ideologiczny i kulturalny poziom człowieka radzieckiego wzrósł niezmiernie, że partia kształtuje jego smak estetyczny na podstawie najlepszych utworów literatury i dzieł sztuki.

Ludzie radzieccy nie cierpią szarżyzny, bezideowości, fałszu i stawiają twórczości naszych pisarzy i artystów wysokie wymagania.

Pisarze nasi i artyści powinni w swych utworach piętnować wady, niedociągnięcia, zjawiska chorobliwe, pokutujące w społeczeństwie, powinni ukazywać w pozytywnych artystycznych obrazach ludzi nowego typu w całym blasku ich godności ludzkiej i w ten sposób przyczyniać się do kształtowania w ludziach naszego społeczeństwa charakterów, nawyków, przymiary, wolnych od wypaczeń i wad zrodzonych przez kapitalizm.

Tymczasem w naszej radzieckiej beletrystyce, w dramaturgii, podobnie jak w kinematografii brak dotychczas takiego rodzaju twórczości artystycznej jak satyra...”

Nasza literatura i sztuka radziecka powinna śmiało ujawniać życiowe sprzeczności i konflikty, umiejętnie posługiwać się bronią krytyki jako jednym z skutecznych środków wychowania.

Siła i znaczenie sztuki realistycznej polega na tym, że może ona i powinna

stycznej. Problem typowości jest zawsze problemem politycznym.”

Przytoczyłem ten obszerny cytat z przemówienia towarzysza Malenkowa ze względu na jego ogromną wagę również dla naszego, polskiego życia kulturalnego, dla naszej walki o realizm socjalistyczny w sztuce.

Z największą uwagą winni przestudiować i wyciągnąć wnioski dla zastosowania w naszej polskiej praktyce nasi pisarze, plastycy, pracownicy sztuki.

I do naszych polskich twórców stosują się słowa towarzysza Malenkowa:

„Wysokie i szlachetne zadania, stojące przed pracownikami literatury i sztuki można rozwiązać pomyślnie jedynie wówczas, jeśli wydamy zdecydowaną walkę tandeciarstwu w pracy naszych artystów i literatów, jeśli z dzieł literatury i sztuki wypłeni się beztroska fałsz i zgnilizna.

Ogromne obowiązki ciąży na naszych pracownikach literatury i sztuki w wielkiej

walce o troskliwe pielegnowanie tego, co jest nowe i promienne w naszym życiu społecznym i o karczenie tego, co zmurzałe, obumarłe.

tworzyć wielkie dzieła artystyczne,

godne naszego wielkiego narodu.”

Jeśli w stosunku do wielkiej i przodującej ludzkości literatury radzieckiej, partia Lenina i Stalina stawia coraz wyższe wymagania, przeprowadza tak surową krytykę, jakże wielki potrzebny jest wysiłek, pasja i męstwo ze strony naszej inteligencji twórczej, naszych polskich pisarzy i artystów, aby przezwyciężyć cięższe jeszcze na nas dziedzictwo starej kapitalistycznej przeszłości, przezwyciężyć wszelkie pozostałości formalizmu i naturalizmu, zerwać zdecydowanie z wszelkim schematyzmem i tandetą, pójść śmiało i konsekwentnie śladami przodujących radzieckich twórców, zastosować twórczo w naszej polskiej praktyce głębokie stalinowskie wskazania, dane przez XIX Zjazd.

Wystąpienie na XIX Zjeździe radzieckich literatów towarzyszy Fadiejewa i Korniejczuka wykazały, że apel partii znajduje pełne zrozumienie w środowisku radzieckiej inteligencji twórczej, a zwłaszcza w jej czołowym oddziale, jaki stanowią pisarze radzieccy.

Towarzysze ci mówili krytycznie i samokrytycznie o własnej działalności i o błędach w dotychczasowej pracy związku literatów, całkowicie solidaryzując się z referatem towarzysza Malenkowa, a równocześnie dali wyraz głębokiej wierze, ożywiającej pisarzy i artystów radzieckich, że potrafią sprostać zadaniom stawianym przez partię, że potrafią z honorem wypełnić swój obowiązek wobec narodu radzieckiego.

Nie ulega wątpliwości, że XIX Zjazd będzie również potężnym i ożywym bodźcem dla dalszego wszechstronnego rozwoju sztuki radzieckiej, a tym samym dla rozwoju postępowej literatury i sztuki w całym świecie.

Problem krytyki i samokrytyki, zarówno w dyskusji przedzjazdowej jak również na samym Zjeździe, był jed-

nowy statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego

Jest wspaniałym dokumentem stalinowskim, mającym również ogromne znaczenie międzynarodowe. Niewątpliwie odczytaliśmy szczegółowo studium w naszym systemie szkolenia partyjnego i na wszystkich szczeblach kierownictwa partyjnego ten doniosły dokument, aby pamiętając oczywiście o różnicach etapów rozwojowych, wyciągnąć — oczywiście nie mechanistycznie, również wskazówki dla nas, dla Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, dla wychowania członków naszej partii.

Każdy członek KPZR winien głęboko przemyśleć statut KPZR, a zwłaszcza trzeci punkt statutu, mówiący o obowiązkach członka partii. Punkt ten pozwolił sobie przytoczyć w obszernym streszczeniu:

CZŁONEK PARTII JEST OBOWIĄZANY:

— by wszelkim młaz strzec jednolitości partii...

— być aktywnym bojownikiem o wykonanie uchwał partii...

— bierny i formalny stosunek komunistów do uchwał partii osłabia bojowość partii i dlatego jest nie do pogodzenia z pozostawaniem w jej szeregach —

— codziennie umacniać wleź z masami, w porę reagować na pragnienia i potrzeby ludzi pracy, wyjaśniać bezpartyjnym masom sens polityki i uchwalać partii...

— pracować nad podniesieniem poziomu swego umysłowania, nad opanowaniem podstaw marksizmu-leninizmu; — przestrzegać dyscypliny partyjnej i państwowej, obowiązującej w równym stopniu wszystkich członków partii...

— rozwijać samokrytykę i oddolną krytykę. Ujawniać bra-

Obowiązkiem naszych pisarzy, artystów, kompozytorów, pracowników kinematografii jest głębiej poznawać życie społeczeństwa radzieckiego,

nym z tych problemów, któremu partia poświęciła szczególnie dużo uwagi. Znalazło to swój wyraz w dyskusji nad projektem nowego statutu, jak również w licznych krytycznych i samokrytycznych wystąpieniach delegatów. Na podkreślenie zasług fakt, że bardzo liczni delegaci wyrazili ostry krytykę działalności poszczególnych ministrów, nie owijając prawdy w bawełnę, nie szukając dyplomatycznych sformułowań, przeciwnie, krytykując ostro i twardo, ale zawsze w oparciu o konkretny i sprawdzony materiał faktyczny.

Te krytyczne wystąpienia licznych delegatów Zjazdu były jeszcze jednym dowodem kierowniczej roli partii w całym życiu społeczeństwa i państwa radzieckiego, a zarazem dowodem wysokiego poczucia odpowiedzialności za pracę aparatu państwowego.

Kierownicy wydziałów naszego KC i sekretarze naszych komitetów wojewódzkich winni także pod tym względem wyciągnąć dla siebie praktyczne wnioski, głębiej wnikając w pracę aparatu państwowego, krytykując i pomagając towarzyszą na kierowniczych stanowiskach w aparacie państwowym, pamiętając, że partia ponosi odpowiedzialność za pracę tego aparatu na wszystkich szczeblach.

Dyskusja na Zjeździe, zwłaszcza dyskusja nad projektem nowego statutu partii, podkreśliła wysokie wymagania moralne, stawiane na obecnym etapie walki o komunizm przez partię i przez całe społeczeństwo radzieckie członkom partii, wykazała też wysokie poczucie odpowiedzialności aktywu partyjnego za każde wypowiedziane słowo, zwłaszcza słowo wypowiedziane z trybunu Zjazdu.

Popularność, szacunek i wysoka pozycja w życiu społecznym nie chroni członka partii przed krytyką, a przeciwnie, wymaga od niego tym większego poczucia odpowiedzialności i tym głębszego samokrytycyzmu.

Uchwalony na XIX Zjeź-

ki w pracy i walczyć o ich usunięcie, walczyć przeciwko pomyślności na pokaz i upajaniu się sukcesami w pracy. Tłumienie krytyki jest wielkim złem. Ten kto tłum krytykę, zastępuje ją efekciarstwem i wychwalaniem, nie może znajdować się w szeregach partii;

członkowi partii nie wolno zatajać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie wyrządzające szkodę interesom partii i państwa...”

„CZŁONEK PARTII JEST OBOWIĄZANY:

— być szczerym i uczciwym wobec partii, nie dopuszczać do zatajania i wypaczenia prawdy...

— przestrzegać tajemnicy partyjnej i państwowej, zachowywać czujność polityczną, pamiętać, że czujność komunistów niezbędna jest na każdym odcinku i w każdej sytuacji...

— na każdym stanowisku, powierzonym przez partię, nieugięcie realizować wskazania partii o właściwym doborze kadr według ich kwalifikacji politycznych i fachowych.

Naruszanie tych wskazań, kierowanie się w doborze pracowników względami kumoterstwa, sympatii osobistej, złomkostwa lub pokrewieństwa jest niedopuszczalne z poostawianiem w partii...”

Te jasne i proste, głębokie i surowe, stalinowskie słowa o obowiązkach członków partii, budującej komunizm, niewątpliwie będą wytyczną i bodźcem do podniesienia na wyższy poziom również naszej polskiej praktyki partyjnej.

Ze wskazań statutu Komunistycznej Partii Związku Ra-

(Ciąg dalszy na str. 4)

Wykorzystać nauki XIX Zjazdu KPZR dla podniesienia politycznej i organizacyjnej pracy partii

(Dokończenie ze str. 3)

dziesięć, o wychowaniu członków społeczeństwa w duchu internacjonalizmu i ustanowienia braterskiej więzi z masami pracującymi wszyst-

Jeszcze bardziej zwiększyć wysiłki nad pogłębieniem wychowania członków Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

1 całego polskiego ludu pracującego w duchu internacjonalizmu, nierozdzielnie związanego z głęboko pojętym patriotyzmem.

Ze szczególną siłą należy podkreślić nieznana w dziejach granitową monolitowość KPZR, skupienie wokół stalinowskiej kierownictwa, ożywiającej jedną myślą i jedną wolą.

„Zjazd — mówił towarzysze Bierut — uwypuklił z niezwykłą siłą nie tylko potęgę i niewzruszoną zwartość i monolitowość wielkiej 7-milionowej partii Lenina-Stalina, ale i jej najgłębszy i wręcz patriotyczny, ofiarny i żelazny wola w pracy nad rozbudową siły, dobrobytu i kultury społeczeństwa radzieckiego.”

„Obrady Zjazdu — mówił w końcowym przemówieniu towarzysz Woroszyłow — były wyjątkowo najgłębszego zaufania naszej par-

tych krajów, oraz z dyskusji zjazdowej, przepełnionej tym głębokim poczuciem internacjonalizmu, który zawsze cechował partię Lenina i Stalina, będziemy czerpać naukę, aby

Trudno opisać w słowach te niezliczone dowody głębokiej miłości, wdzięczności i podziwu dla Wielkiego Stalina, które mogliśmy obserwować na Zjeździe, podobnie jak wszyscy inni uczestnicy Zjazdu, przeżywając z głębokim wzruszeniem każde jego pojawienie się na sali obrad, ciesząc się jego dobrym zdrowiem i pogodnym humorem, słuchając jego jasnych, spokojnych słów, oświecających drogi rozwoju i zadania międzynarodowego ruchu robotniczego.

Na sali obrad byli obecni przedstawiciele wszystkich narodów Związku Radzieckiego i 44 delegacje zagraniczne, a wszyscy ci reprezentanci 100 narodów Związku Radzieckiego z oddaniem witali wielkiego wodza narodów towarzysza Stalina.

szawy, jeszcze raz gorąco podziękować Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i wszystkim towarzyszom radzieckim, którzy tak wiele serca, troski i sympatii okazali delegacji KPZR.

Towarzysz Stalin w swym historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe z dumą stwierdził, że radziecka „brygada szturmowa” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego nie walczy już dziś w osamotnieniu, gdyż obok niej powstały obecnie nowe „brygady szturmowe” w postaci krajów ludowo-demokratycznych.

My, Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, jesteśmy wraz z całym wyzwolonym narodem polskim jedną z tych „brygad szturmowych”, przy czym jesteśmy brygadą walczącą na odcinku strategicznym doniosłym i szczególnie znaczącym atakowanym przez wroga siły imperializmu anglo-amerykańskiego i zachodniomocarskiego, przez wszystkich tych, którzy nie mogą strawić naszych granic na Odrze i Nysie i z tęsknotą wspominają te czasy, gdy Polska rządził Harrimanowie, Dewey, von Plessy i Donnersmarck, daniem i nocą ujadają przeciw naszemu rządowi robotniczo - chłopskiemu i przeciw przyjaźni polsko-radzieckiej.

Uczestnicząc w pracach XIX Zjazdu czuliśmy szczególnie wyraźnie tę wielką odpowiedzialność, jaka ciąży na polskim ruchu robotniczym, na Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, na polskiej „brygadzie szturmowej”, która pragnie z honorem wypełnić swe zadanie u boku czołowej, radzieckiej „brygady szturmowej” w walce o pokój i wolność narodów, o socjalizm i komunizm.

Zadanie nasze spełnimy tym lepiej, im głębiej i gruntowniej przestudiujemy ogromny dorobek XIX Zjazdu, im lepiej uźródlimy szereg naszej partii w ostry stalinowski orzeł, który daje nam XIX Zjazd.

Wpływ obrad i uchwał XIX Zjazdu na Polskę, podobnie, jak na inne republiki ludowe i na wszystkie kraje świata, jest olbrzymi.

Słowa towarzysza Stalina i uchwały Zjazdu podnio-

sły w masach pracujących całego świata poczucie ich potężnej siły, ugruntowały niewzruszoną wiarę w pełne i ostateczne zwycięstwo.

Wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawiał się z wielką siłą w końcowym

okresie naszej kampanii wyborczej i niewątpliwie w ogromnym stopniu wpłynął na to wielkie historyczne zwycięstwo, jakie odniósł naród polski nad imperialistami i ich agenturami w dniu 26 października br.

Wskazania XIX Zjazdu winniśmy w pełni wykorzystać w naszej codziennej praktyce,

w pracy politycznej, ideologicznej, gospodarczej i organizacyjnej.

Pomaga one w najbliższych tygodniach należycie przygotować wielką kampanię polityczną w związku z Kongresem Narodów w Obronie Pokoju, który odbędzie się w Wiedniu w grudniu br.

Zjazd wzbogacił naszą wiedzę o Związku Radzieckim, pogłębił naszą miłość i wdzięczność dla wielkiej partii Lenina i Stalina, dał naszym propagandystom i agitatorom setki nowych argumentów, które winniśmy w pełni wykorzystać w nadchodzącym Miesiącu Pogłębienia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej, jeszcze bardziej umacniając wiary, nienaruszalną granitową jedność i przyjaźń z naszym wyzwolicielem, Związkiem Radzieckim, czołową „brygadą szturmową” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, ostoję pokoju światowego.

Uchwały i wskazania XIX Zjazdu będą dla nas nieocenioną pomocą w walce o wykonanie napiętych, trudnych zadań naszego 6-letniego planu gospodarczego.

Ożywczy wpływ XIX Zjazdu na polskie masy pracujące przejawiał się już w szerokiej kampanii zobowiązań, podejmowanych przez robotników, chłopów i inteligentów Polski na cześć Zjazdu KPZR.

Redakcje naszych organów teoretycznych, Instytut Kształcenia Kadr Naukowych, wydziały ideologiczne Komitetu Centralnego KPZR winny w oparciu o bogactwo materiałów zjazdowych, a zwłaszcza w oparciu o genialną pracę towarzysza Stalina, przystąpić do głębokiego opracowania szeregu zagadnień teoretycznych, spośród których wymienię przy-

kładowo: działania prawa w warunkach naszego polskiego budownictwa socjalistycznego, zadania naszej polityki gospodarczej w świetle stalinowskiej analizy rozpadu jednolitego światowego rynku i powstania dwóch równoległych i przeciwstawnych sobie rynków światowych — znaczenie radzieckiej pomocy gospodarczej i technicznej dla szybkiego rozwoju przemysłowego Polski; gruntownej analizy wymagań opracowania i zastosowania w naszej polityce gospodarczej wniosków wynikających z odkrycia przez towarzysza Stalina podstawowego prawa ekonomiki socjalizmu oraz opracowania dla naszych instytucji i wyższych uczelni materiałów, ilustrujących odkrycie przez towarzysza Stalina pod-

Wskazania XIX Zjazdu to potężny reflektor, oświetlający drogi rozwojowe narodów Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej i całej ludzkości,

to zarazem niezawodna, ostra, stalinowska broń, którą również na naszym polskim odcinku wielkiego międzynarodowego frontu walki klasowej winniśmy się nauczyć władać po mistrzowski, aby pod kierownictwem naszego Komitetu Centralnego, pod przewodnictwem towarzysza Bieruta, bić wroga klasowego celnie i bezlitośnie, bić go tak, jak nas uczy towarzysz Stalin.

Wskazania i nauki XIX Zjazdu będą wyzwalającą energią mas ludowych we wszystkich krajach, będą i w Polsce Ludowej potężnym bodźcem

stawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu monopolistycznego.

Trudno wspomnieć tu o wszystkich, jakże licznych zagadnieniach teoretycznych i praktycznych, wysuniętych przez XIX Zjazd.

Sądzę jednak, że należy podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla partii będzie miało spopularyzowanie stalinowskiej nauki o warunkach wstępnym, niezbędnych dla realizacji komunizmu.

Poznanie tych wspaniałych perspektyw komunizmu, które w naszych oczach przyoblekają się w Związku Radzieckim w ciało i krew, pogłębi również w polskich masach pracujących wiarę w potęgę siły twórcze Związku Radzieckiego i całego międzynarodowego ruchu robotniczego, przyspieszy również nasz marsz naprzód, nasze budownictwo socjalistyczne.

Jeszcze raz pragnę podkreślić wyjątkowe znaczenie, jakie dla naszej pracy partyjnej będzie miało przestudiowanie i wyciągnięcie wszystkich wniosków ze wspaniałego, głębokiego dokumentu stalinowskiego, jakim jest uchwalony na XIX Zjeździe statut Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego.

przyspieszającym budownictwo społeczeństwa socjalistycznego, będą również dla naszej partii przykładem, jak cała praca partyjna winna być przepełniona socjalistyczną troską o człowieka, o wyzwolenie w duszach ludzkich wszystkich co piękne, twórcze, patriotyczne i szlachetne, o wychowanie nowego człowieka i wykucie nowego, socjalistycznego narodu na zawsze zjednoczonego wspólnością walki i idei z bratnimi narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, o zwiększenie naszego narodowego wkładu w wielkie międzynarodowe dzieło pokoju i wolności narodów.

Jego postać, Jego imię ze szczególną siłą łączyły wszystkich nas

Na Zjeździe odczuliśmy szczególnie głęboko, że towarzysz Stalin, wielki wódz narodów radzieckich, jest zarazem wodzem duchowym wszystkich wyzwolonych narodów, wszystkich proletariatu świata, całej postępowej ludzkości.

Delegaci Zjazdu z uwagą śledzili każdy krok i gest towarzysza Stalina, gratulowali naszej polskiej delegacji, że towarzysz Stalin był obecny, gdy towarzysz Bierut jako pierwszy spośród przewodniczących delegacji zagranicznych witał Zjazd w imieniu KPZR, podkreślał z sympatią, że towarzysz Bułganin, mówiąc o sojuszniczych armiach,

które w okresie wojny przeciw hitlerowskiemu faszystom meźnie walczyły u boku Armii Radzieckiej, na pierwszym miejscu w ciepłych słowach wspominał „okryte chwałą Wojsko Polskie i Korpus Czechosłowacki”, co Zjazd przyjął gorącymi oklaskami.

Stosunek gospodarzy radzieckich do naszej polskiej delegacji, podobnie zresztą, jak do wszystkich delegacji zagranicznych, był wyjątkowo ciepły, serdeczny i troskliwy.

Niech i! wolno będzie z tej trybuny w ślad za towarzyszem Bierutem, który przesłał podziękowania naszym braciom radzieckim bezpośrednio po powrocie delegacji do War-

Pracownicy poszukiwani

INŻYNIERÓW architektów, konstruktorów ogzewników, TECHNIKÓW budowlanych, kosztorysarzy, zatrudnionych do prac projektowych w Ekspozyturze w Zielonej Górze, Zgłoszenia osobiste i pisemne kierować do MIASTOPROJEKT, POZNAN, UL. MARCHEWSKIEGO 128 (wielkowiec, 6 p.), K2398

KWALIFIKOWANYCH MONTERÓW SAMOCHODOWYCH DIESLOWCÓW na dobrych warunkach, POMOCNIKÓW MONTERÓW SAMOCHODOWYCH z praktyką, DOZORCIE do palenia w piecach, PRACOWNIKÓW FIZYCZNYCH DO PRZELABUNKU przyjmie natychmiast SPÓŁDZIELNIA PRACY „SPEDYTOR” W POZNANIU, UL. DĄBROWSKIEGO 89, K2406

3 PALACZY, 3 SPRZĄTACZKI poszukuje zaraz ZARZĄD OSRODKÓW AKADEMICKICH EKSPozytura w POZNANIU, AL. STALINGRADZKA 26, K2447

PLANISTA z praktyką potrzebny zaraz, — SPÓŁDZIELNIA PRACY „SPÓJNIA” POZNAN, UL. GÓRCZYŃSKA 40/42, telefon 70-60, K2448

KSIEGOWY — PLANISTA, KSIEGOWY(A) KONTYSTA potrzebni zaraz lub od 1. XII, 1952 r. Wymagane jest duża praktyka i przygotowanie zawodowe. Wynagrodzenie według Umowy Zbiorowej w Budownictwie. Zgłoszenia kierować do SPÓŁDZIELNIA PRACY REMONTOWO-BUDOWLANA „REMONT”, PLESZEW, UL. SIENKIEWICZA NR 22, K2446

KIEROWNIKÓW MŁYNÓW w powiecie Konin, Kolo, Turck, wymagane kwalifikacje — MISTRZ MŁYNARSKI EWŁ, CZELADNIK, znający administrację młyna, zatrudnia natychmiast REJONOWE ZAKŁADY MŁYNÓW GOSPODARZYCH W KONINIE, UL. CZERWONEJ ARMII 32, — Zgłoszenia kierować do RMZM Konin lub CRS ZMG Eksp. Woj. POZNAN, PLAC WOLNOŚCI 18 — DZIAŁ KADR, K2445

Wolne posady

Pomocnik fryzjerski potrzebny na stule, Poznań-Solacz, Nad Wierzbakiem 20, 16406g

Ekspedientka potrzebna zaraz, Mieszkanie, utrzymanie zapewnione, Piekarnia, Wrocław, Partyniego 30, 16416g

Pomoc domowa zaraz potrzebna, — Poznań, Prądzyskiego 11, m. 3, 16417g

Gospoście, tylko samodzielnie, przyjmie samotna osoba z córką, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16433g

Inteligentna pomoc domowa przyjmie samotna osoba z 2 córeczkami, Oferty Głos Wielkopolski dla 16435g

Stolarz utrzymujący na wyjazd potrzebny, Poznań, Gracjana 14, m. 5, 16441g

Szuka posady

Samodzielna pomoc domowa przyjmie pracę, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16434g

Retynowany planista — statystyk przyjmie wszelkie prace zlecenie popołudniowe, — Oferty Głos Wlkp. dla 16465g.

Pielęgniarka do niemowlęcia szuka pracy, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16467g.

Reparacja przyjmie prace zleczone w domu, Poznań, telefon 40-74, godz. 15-17, 16452g

Nauka

Tańców ludowych, nowoczesnych uczyć Poznań, Mickiewicza 27, m. 7, 16312g

Osobiste

Za obelgi i obmowy, rozsiewane przeze mnie przeciwko małż. Szymankiewiczom z Jarocina przeproszam i twierdzenia moje odwołuję, Zofia Masłowska, Jarocin ul. Walki Młodych 55, 20022g

Sprzedaże

Planino 3500 zł sprzedam, — Oferty Głos Wlkp. dla 16395g.

Spacerówki na łożyskach (niebieskie) sprzedam, — Poznań, Kolejowa 37, w podwórzu, 16290g

Dom 4-izbowy starej budowy, przy przystanku autobus MPK sprzedam, Oferty Głos Wielkopolski dla 16300g.

Skrzynie biegów do Citroena 11 sprzedam, Ostrow Wlkp., Wrocławska 17, m. 1, Strzelce, 16356g

Wiriwke nowa na 90 litrów, sprzedam, Rezmier, Poznań, Mickiewicza 27, 16363g

Pokój stołowy (antyk), ręcznie rzeźbiony, okazownie sprzedam, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16256g.

Radio „Telefunken”, 3-zakresowe, z magicznym okiem, narzędzia kowalskie, sprzedam, Poznań, Wspanialskiego 12, m. 5 od godz. 14, 16398g

Radio z adapterem sprzedam, Poznań, Gnieźnieńska 20, m. 1a, 16394g

Wihi idealna połowa, przy Grunwaldzkiej, sprzedam, — Pracel, Poznań, Szymańskiego 8, 16388g

Radio super, 7-lampowe, magicznym okiem, sprzedam, — Grodzka 21, parter prawo, 16387g

Rower damski sprzedam, Poznań, Staszica 6, m. 16, 16378g

Rower damski, w dobrym stanie, sprzedam, Poznań, Prądzińskiego 13, m. 8, 16377g

Futro karakulowe na średnią figurę sprzedam, Poznań-Solacz, Nad Wierzbakiem 15, m. 1, 16375g

Futro karakulowe sprzedam, Stanisławska, Poznań, Kononickiej 11, 16438g

Sypialnie debowa, 2 poduszki, sprzedam, Poznań, Piekarska 8, m. 7, 16444g

Półczorki, 2 par, w dobrym stanie, na sprzedaż, Oferty Głos Wlkp. dla 16448g

Stor nowy (czarna praca) sprzedam, Poznań, Grobka 7, m. 6, 16450g

Pierzyne 2 czarne płaszczyz damskie, lisa złotego, kolnierzy skunksowy, serwis do kawy, sprzedam, Poznań, Dzierżyńskiego 7, m. 3, 16455g

Redio 2-zakresowe „Nora” sprzedam, Poznań, Rokossowskiego 87, m. 8, 16457g

Aparat projekcyjny 16 mm „Siemens”, pierwszorzędnym stanie walek do pływ taśmowy, maszyn, na łożyskach pile tarczowa, bebie, lampę do lotowania, aparat do czytania parkietu, motorkiem elektrycznym okazownie sprzedam, Poznań, Zwierzyniecka 25, m. 1, 16418g

OGŁOSZENIA DROBNE

Krowe sprzedam, Poznań, Staszica 13, 16413g

Tragarz z rozbiórki sprzedam, Poznań, telefon 69-41, 16414g

Radio Elektrim, 3-zakresowy, zmienny, sprzedam, Poznań, Rokossowskiego 186a, m. 3, 16420g

Maszynke elektryczna do podnoszenia oczek sprzedam, Poznań, Dolna Wilda 54, m. 1, 16428g

8 lub 7 ha dobrej ziemi z budynkami lub bez, w Poznaniu, skł. sprzedam, Poste-restante Waskaz, Milicz, 20020p

Futro męskie nutrie spacerówke czeska, sprzedam, Poznań, Sielska 48, m. 2, 16446g

Futro karakulowe obszerne, mało noszone, kolnier skunksowy, zarekawk mody baron sprzedam, Poznań, Żorawia 4, m. 12, przy Rynek Jężyckim, 16368g

Odbiornik radiowy, bateryjny, sprzedam, Adres wskaże Głos Wielkopolski nr 16432g

Warsztat tkacki ręczny „Mika”, szwedzki, sprzedam, — Wiśniewska, Poznań, Kńwieckiego 4, m. 4, 16436g

Futro karakulowe sprzedam, Stanisławska, Poznań, Kononickiej 11, 16438g

Sypialnie debowa, 2 poduszki, sprzedam, Poznań, Piekarska 8, m. 7, 16444g

Półczorki, 2 par, w dobrym stanie, na sprzedaż, Oferty Głos Wlkp. dla 16448g

Stor nowy (czarna praca) sprzedam, Poznań, Grobka 7, m. 6, 16450g

Pierzyne 2 czarne płaszczyz damskie, lisa złotego, kolnierzy skunksowy, serwis do kawy, sprzedam, Poznań, Dzierżyńskiego 7, m. 3, 16455g

Redio 2-zakresowe „Nora” sprzedam, Poznań, Rokossowskiego 87, m. 8, 16457g

Aparat projekcyjny 16 mm „Siemens”, pierwszorzędnym stanie walek do pływ taśmowy, maszyn, na łożyskach pile tarczowa, bebie, lampę do lotowania, aparat do czytania parkietu, motorkiem elektrycznym okazownie sprzedam, Poznań, Zwierzyniecka 25, m. 1, 16418g

Kupna

Samochód malolitrażowy kupię Najchciejniej Opel-Olimpia, Adres wskaże Głos Wielkopolski nr 16432g

Włos miękki kozł, oryg. chiński lub krajowy do sześciu myślników, techniczny, kupię, Józef Tauchert, Poznań, ul. Wrocławska 18, wejście z Jaskółczej telefon 49-14, 15991g

Platforma ogumiona od 5-6 ton kupię Marcell Paetz, Poznań, Piekary 22/23, m. 17, 16326g

Domek 1-rodzinny ogrodem, okolicy Poznania kupię, Warunek: mieszkanie, dorodna komunikacja, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16396g

Maszyn do szycia kupię, — Oferty Głos Wlkp. dla 16381g

Kilka kotów kupię, Poznań, Grobka 26, od 10-14, 16372g

Maszynke do podnoszenia oczek kupię, Oferty Głos Wielkopolski dla 16413g

Parcele od właściciela do 20000 zł kupię, Oferty Głos Wielkopolski dla 16415g

Wół korbowy DKW 700 samochodowy kupię, Oferty Głos Wielkopolski, dla 16419g

Samochód malolitrażowy, kabriolet, motocykl 250-350, stan idealny, kupię, — Oferty Głos Wlkp. dla 16421g

Narzędzia, instalatorskie ceki rurowe, szwedzi itp., nawet uszkodzone, kupię Oferty Głos Wielkopolski dla 16462g

Domek z ogrodem kupię lub wezmę w dzierżawę, Oferty Głos Wlkp. dla 16449g

Radiodiodiorniki używane, radiodiodi, lampy, kupię, — Warsztat Radiowy Radioksepert, Poznań, Rokossowskiego 16, Badanie odbiorników oscylografem, 16456g

Zamiana

Pokój samodzielny Poznań, zamienie na podobny Łódź, Oferty Głos Wlkp. dla 16254g

Pokój prywatnie/małżeńskimi, wszelkie wygody, Poznań-Jężyce, zamienie na i wzięcie 2-pokojowe kuchnia Gdańsk lub okolicy, Oferty Głos Wielkopolski dla 16286g

2 pokoje z kuchnią, samodzielnie, Debiec, zamienie na 3- lub 4-pokojowe, — Oferty Głos Wlkp. dla 16393g

Mieszkania 3-pokojowe przy Rynku Wiedeńskim zamienie na 1-pokojowe, samodzielnie, — Oferty Głos Wlkp. dla 16390g

Pokój zamienie na pokój z kuchnią, Warunki do omówienia, Poznań, Dzierżyńskiego 10, m. 10, 16423g

Pokój używaniem kuchni, Śródmieście, zamienie na większy lub podobny, ewtl. peryferie, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16425g

Pokój kuchnia, samodzielnie, zamienie na 2- lub 1 1/2-pokojowe kuchnia, Adres wskaże Głos Wlkp. nr 16426g

Duży pokój wille Szczecin zamienie na pokój Poznań lub okolicy, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16427g

Mieszkanie 2-pokojowe, Śremie zamienie na pokój z kuchnią, Poznań, Oferty Głos Wielkopolski dla 16431g

4 1/2 pokoju z kuchnią w godnym, zamienie na 2 pokoje z kuchnią, samodzielnie, Oferty Głos Wlkp. dla 16433g

Pokój kuchnia „bazenka”, samodzielnie, Łazarz, zamienie na podobne lub większe bez łazienki, Oferty Głos Wielkopolski dla 16453g

Pokój kuchnia, łazienka, centralnym ogrzewaniem, zamienie na większe z pracownikiem Zispo, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16461g

Wolne lokale

Garaż wolny od 1 grudnia, — Stanisławska, Poznań, Kononickiej 11, 16439g

Szuka lokalu

Pracująca poszukuje pokoju, Warunki do omówienia, Oferty Głos Wlkp. dla 16403g

Student IV roku medycyny poszukuje pokoju, Oferty Głos Wielkopolski dla 16399g

Studentka poszukuje pokoju najchętniej Śródmieście, Oferty Głos Wlkp. dla 16383g

Pracująca poszukuje pokoju, Oferty Głos Wlkp. dla 19950p

Pokoju poszukuje Puszczykowo, Warunki do omówienia, Oferty Głos Wlkp. dla 16353g

Kupujemy wszelkie oleje roślinne i odpady wosku

Spółdzielnia Pracy Chem.-Drogistowska, Poznań, Grunwaldzka 27, K2436

Lekarz dla siostry studentki poszukuje kulturalnym domu, najchętniej Solacz, Oferty Głos Wlkp. dla 16360g

Paniemka z prowincji poszukuje pokoju Oferty Głos Wielkopolski dla 16422g

Lekarz poszukuje pokoju Osiedlu Grunwaldzkim, Śródmieście, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16464g

Samotna poszukuje pokoju, Oferty Głos Wlkp. dla 16438g

Samotna pracująca poszukuje pokoju, ewtl. wspólnego, — Oferty Głos Wlkp. dla 16442g

Pani poszukuje pokoju samodzielnego względnie wspólnego, Dzielnica obojętna, Adres wskaże Głos Wlkp. nr 16459g

Student przed dyplomem szuka komfortowego pokoju, Warunki do omówienia Oferty Głos Wlkp. dla 16460g

Garaż, szop i plac przy Rynku Wiedeńskim oddam w dzierżawę, — Oferty Głos Wielkopolski dla 16391g

Parcele sprzedam lub wdzierżawie, blisko tramwaju, — Adres wskaże Głos Wielkopolski nr 16382g

Gosposdarstwo 11-morgowe, czelolowo zadrzewione, blisko tramwaju, oddam w dzierżawę, Dutkiewicz, Poznań, Dzierżyńskiego 105, 16458g

W pierwszej bolesna rocznice tragicznej śmierci mego kochanego męża naszego najdroższego tatulka, śp

Pawła Szymyślaka

odprawione zostaną msze św. żądane w kościele św. Józefa w Niemaszczelbie i w Świpi w kościele Matki Boskiej Bolesnej, w poniedziałek, 10 listopada 1952, o godz. 7.

o czym zawiadamia łona z synkiem i córeczkami

Od przeszło roku istnieje w Poznaniu przy pl. Wolności wypożyczalnia strojów regionalnych Centrali Przemysłu Ludowego i Artystycznego. Z jej usług korzystają zespoły świetlicowe z całej Wielkopolski. Ostatnio wypożyczalnia CPLA została wzbogacona nowymi kompletami strojów krakowskich, mazowieckich i śląskich.

Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Rękawiczników, Kuśnierzy i Rymarzy uruchomiła w Poznaniu przy ul. Armii Czerwonej 74 i Rokossovskiego 79 punkty skupu używanych przedmiotów skórzaných. Podobna placówka powstała ponadto w Kórniku.

W poznajskich placówkach Biura Obsługi Podróżnych „Orbis” znajdują się już w sprzedaży kalendarzyki na rok 1953.

Centrala „Las” w Poznaniu zajmuje się poprzez swoje placówki terenowe skupem owoców i skórzaných, stanowiących cenny surowiec dla przemysłu fermentacyjnego oraz owocowo-warzywnego. Centrala przystąpiła również do skupu żurawin i owoców jałowca przeznaczonych dla celów leczniczych.

Poznański Zakład Doskonalenia Rzemiosła przeprowadza obecnie szkolenie przy warsztatach w zakresie branż odzieżowej i skórzaných w Gnieźnie, Wronkach, Ostrowie Wlkp., Jarocinie, Śremie, Kaliszu, Poznaniu, Kościanie, Koźuchowie Zarach, Gorzowie, Rzepinie, Międzyrzeczu, Głogowie i Nowej Soli.

Z Wielkopolski

Do przodujących kół LPZ należy koło przy Chodzieńskich Zakładach Przemysłu Terenowego. Koło zorganizowało brygadę wykopkową, która pracowała w PGR Nietuszkowo. W najbliższym czasie członkowie koła przystąpią do szkolenia w zakresie terenowej obrony przeciwlotniczej. Prezesem koła jest Ludwik Kępiński. (b)

Niezwykła ruchliwość w akcji zbiórki na Społeczny Fundusz Odbudowy Stolicy wykazuje Gminny Komitet Odbudowy Warszawy w Obrzycku. Do dnia wyborów wykonano tam 145 proc. rocznego planu zbiórki. Warto dodać, że już we wrześniu plan ten przekroczono o 30 procent.

Gminny Komitet Odbudowy w Obrzycku wezwał do współzawodnictwa w akcji SFOS wszystkie GKOW w Polsce. (b)

Ostatnio odbyło się zebranie wyborcze Zarządu Koła LPZ przy Technikum Leśnym w Margoninie. Opiekunem koła wybrano inż. prof. Osucha, prezesem — Jerzego Wasyluka, sekretarzem pozostał nadal — Czesław Zawadzki. Wspomniane koło należy do przodujących kół szkolnych. W bieżącym roku szkolnym koło przeprowadzi kurs terenowej obrony przeciwlotniczej. (b)

Przy Technikum Handlowym Ministerstwa Handlu Wewnętrznego w Pile powstała nowa placówka kształcenia zaocznego. Nauka na wydziale zaocznym obejmuje 7 semestrów — dla kandydatów po 7 klasach szkoły podstawowej oraz 5 semestrów — dla kandydatów po tak zwanej małej maturze, zarówno szkoły zawodowej, jak i ogólnokształcącej. Przy technikum uruchomiono również jedno- i dwusemestralne kursy księgowości dla kandydatów samodzielnych księgowych i bilansistów. Nauka w technikum i na kursach jest bezpłatna. (b)

Kaliska Spółdzielnia Mieszkaniowa, która od trzech lat nie przejawiała żadnej działalności, przystąpiła obecnie z energią do pracy. Spółdzielnia postanowiła m. in. podwyższyć szereg budynków jednopiętrowych o dwa piętra i to przy ulicach: Stalina 17, Browarnej 2 i 8, Babina 10 i 11, Świerczewskiego nr 13 oraz Górnioślaskiej 2. Wszystkie te prace mają być zakończone do 31 grudnia br. Użytką się w ten sposób 160 nowych izb mieszkalnych. (t)

Do istniejących w powiecie krotoszyńskim 24 spółdzielni produkcyjnych przybyła ostatnio nowa spółdzielnia w Konarzewie, gmina Zduny. (fk)

CAF — fot. Ostrowski

W Państwowym Domu Dziecka na Gołotczyźnie koło Ciechanowa przebywa 200 dzieci koreańskich, których rodzice zginęli w walce o wolność swej ojczyzny. Dzieci otoczone są troskliwą opieką, uczą się w szkole podstawowej języka koreańskiego i polskiego, biorą żywy udział w pracy zespołów artystycznych. Na zdjęciu: lekcja języka polskiego. Nauczycielka Henryka Dziubakówna przegląda zeszyty.

Pod uwagę Prezydium Miejskiej Rady Narodowej

Sprawa niepozornych tysięcy

Opinie Poznania — jednego z najczystszych miast w Polsce — zawdzięczamy przede wszystkim codziennym wysiłkom naszego Miejskiego Przedsiębiorstwa Oczyszczania. Są jednak problemy, które przez MPO, mimo istniejących zarządzeń, nie zostały jeszcze właściwie rozwiązane.

Zbiórka odpadków użytkowych ma dziś olbrzymie znaczenie. Niestety, wiele odpadków wędruje w dalszym ciągu do śmietników, a następnie na wysypiska, gdzie niszczą. Jak temu zapobiec?

Śmietniki — ale nie takie

Otóż z podwójny nierzeczności zniknąć muszą tzw. śmietniki generalne, do których wrzucać się wszystkie odpadki domowe i śmieci. Na ich miejsce winny być ustawione specjalne zbiorniki przeznaczone na odpadki, jak kości, makulaturę, szmaty, szkło, metale itp. Jest to możliwe do przeprowadzenia, szczególnie w miastach, gdzie Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania ustawiają na podwórzach po kilka lub kilkanaście blaszanych zbiorników. Naczynia te muszą jednak posiadać odpowiednie napisy, dla jakich odpadków są przeznaczone. Mieszkańcy z biegiem czasu przyzwyczają się do tego i z pewnością przestrzegać będą segregowania odpadków.

Likwidacja śmietników generalnych posiada również ogromne znaczenie zdrowotne. Śmietnik nie utrzymywany w porządku, nie opróżniany w terminie, zatrutą i zanieczyszcza powietrze w okolicy. Unoszące się nad nim chmury much, szczególnie w lecie, oraz żerujące w nim szczyry roznoszą zarazki po okolicznych posesjach.

Pod tym względem zarówno Prezydium Miejskiej Rady Narodowej, jak i podległe mu Miejskie Przedsiębiorstwo Oczyszczania nie uczyniło do chwili obecnej nic, albo bardzo niewiele. A przecież znane są uchwały Prezydium Rządu nr 456 z dnia 24 maja 1952 r. oraz 474 z dnia 4 czerwca 1952 r., które mówią o obowiązku rad narodowych zabezpieczenia przed zniszczeniem odpadków użytkowych. Uchwały te wskazują na sposoby przeprowadzania zbiórki, a przede wszystkim zalecają zorganizowanie zbierania odpadków użytkowych na wysypiskach miejskich.

Śmieci — kopalnią surowca

Akcja ta opiera się niewątpliwie, gdyż z 1000 ton śmieci można wysortować przeciętnie: 30 ton papieru — makulatury, 20 ton metali, 15 ton kości, 10 ton szmat, 10 ton szkła, 10 ton odpadków skóry i 5 ton wyrobów gumowych czyli razem 100 ton odpadków.

Prezydium miejskich rad narodowych winny zatem zabezpieczyć odpadki przed niszczeniem przez natychmia-

stowe zorganizowanie sieci zbieraczy przy MPO na terenie wysypisk miejskich.

Dotychczas eksploatacja wysypisk prowadzona była przez zbieraczy zawodowych Spółdzielni Pracy Zbieraczy Odpadków Użytkowych lub zbieraczy Państwowych Podziemiń. Z uwagi jednak na przeniesienie wysypisk na odległe peryferie miasta — jak np. w Poznaniu — oraz brak jakichkolwiek pomiesz-

39 najlepszych skrzypków weźmie udział

w Międzynarodowym Konkursie Skrzypcowym

II Międzynarodowy Konkurs Skrzypcowy im. H. Wieniawskiego organizowany w Poznaniu w dniach 5 do 15 grudnia br., wywołał wielkie zainteresowanie na całym świecie. Do tego czasu zgłosiło się 39 najlepszych skrzypków z 11 państw.

Skład 9-osobowej ekipy polskiej już podaliśmy.

Związek Radziecki na konkursie reprezentować będą: Marim Jaszwilli, Igor Oj-

Nowe apteki w woj. zielonogórskim

Centrala Aptek Społecznych uruchomiła w województwie zielonogórskim kilka nowych placówek. W Ślubicach powstała nowa apteka urządzona w wyremontowanym lokalu. Zary otrzymano — oprócz wzorcowej apteki mieszczącej się przy ul. Osadników Wojskowych również i punkt apteczny uruchomiony w lokalu starej apteki przy pl. Marchlewskiego.

W wielu aptekach już istniejących usprawniono prace. Apteka nr 23 w Międzyrzeczu na przykład pracuje obecnie bez przerwy w godz. od 7 do 20. Godziny otwarcia w aptece nr 3 w Sulechowie przedłużono do godziny 18. Apteka nr 4 w Nowej Soli czynna jest od godz. 7 do godz. 20, zaś apteka nr 5 w Nowej Soli od godz. 8 do godz. 21. Obie apteki pracują bez przerwy obojczych.

Noce i świąteczne pogotowia w wielu aptekach zamieniono na stałe dyżury. (b)

Teatry

PAŃSTW. TEATR W GNEZNIENIE:
Wapno — „Cyrułik se-wiski”
CYRK nr 7, ul. Niezłomnych — codziennie godz. 19.30, w niedzielę g. 15.30 i 19.30

Kina w Poznaniu

APOLLO — g. 15, 17 i 19.30 — „Niezapomniany rok 1919”
BAŁTYK — g. 16, 18 i 20.30 — „Niezapomniany rok 1919”
MUZA — g. 11, 14, 16, 18 i 20 — „Cztery serca”
RIALTO — g. 14, 16 i 18 — „Lenin w 1918 roku”
BAŁTYK — g. 20 — „Mongolia w ogniu”
WARTA — g. 10.30, 12, 13.30, 15 i 16.30 — „Międzynarodowa konferencja gospodarcza w Moskwie”
g. 18 i 20 — „Upadek Berlina”
METALOWIEC — g. 17 i 19.30 — „Sekretarz Rejkomu”
PIAST — g. 17 i 19 —

Przed uroczystym obchodem Miesiąca Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej

Świętlice gromadzkie i gminne, sale szkół wiejskich w Wielkopolsce zatętnia w Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej ożywionym życiem. Koła gromadzkie i zarządy gminne TPPR opracowały już szczegółowy program obchodu tego Miesiąca, mającego przede wszystkim przyczynić się do poznania przez społeczeństwo polskie Kraju Rad i jego osiągnięć oraz dalszego zacieśnienia wielkiego braterskiego sojuszu pomiędzy narodami Związku Radzieckiego a narodem polskim.

W rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej odbędą się we wszystkich gminach województwa poznańskiego, a dalej w 63 zespołach Państwo-

wych Gospodarstw Rolnych, w 400 spółdzielniach produkcyjnych i 346 szkołach wiejskich uroczyste akademie i wieczornice. Część artystyczną akademii i wieczornic wykona młodzież ZMP, SP, młodzież szkolna, w wielu zaś wypadkach miejskie zespoły świetlicowe, które udadzą się do gromad w ramach akcji łączności miasta z wsią. Delegacje osódek wiejskich wezmą natomiast udział w centralnej akademii w Poznaniu.

W gminach i gromadach Wielkopolski wygłoszonych zostanie w okresie Miesiąca kilka tysięcy odczytów o osiągnięciach radzieckich w rolnictwie. W akcji odczytowej weźmie udział aktyw oświatowy, inteligencja techniczna, członkowie Naczelnej Organizacji Technicznej, prelegenci Towarzystwa Wiedzy Powszechnej oraz uczestnicy wycieczek do ZSRR.

Rozgłoszonia Polskiego Radia w Poznaniu przeprowadzi w Miesiącu szereg wywiadów z uczestnikami wycieczek do ZSRR, stosującymi obecnie w swojej pracy metody radzieckie rolnictwa.

Wiele powiatów odwiedzą poznajskie zespoły artystyczne, tak muzyczne jak i sceniczne. Niektóre powiaty organizują we własnym zakresie festiwale zespołów świetlicowych; przygotowują już sztuki, tańce i pieśni radzieckie.

Z wielu miejscowości napływają zobowiązania kół TPPR podejmowane dla uczczenia 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej. Koła postanawiają umasowić TPPR wśród mieszkańców wsi, rozbudować sieć kół, zwiększyć ilości kursów języka rosyjskiego, rozszerzyć prenumeratę prasy radzieckiej itp.

Na uwagę zasługuje m. in. zobowiązanie Zarządu Powiatowego TPPR w Chodzieży, który postanowił zorganizować koła we wszystkich gromadach, zakończyć przedterminowo i z dobrymi wynikami kursy języka rosyjskiego, rozpocząć jeszcze w tym roku kursy przez widziane w planie na rok następny, wreszcie zorganizować 5 nowych kół w majątkach PGR.

W powiecie gostyńskim aktyw TPPR bierze w ramach zobowiązań czynny udział we wszystkich akcjach gospodarczych. W powiecie kościańskim powstanie 8 nowych kół wiejskich, w powiecie szamotulskim każdy członek zarządu powiatowego zorganizuje 1 nowe koło TPPR w PGR, spółdzielni produkcyjnej lub POM, w powiecie tureckim powstanie nowych 14 kół (wjc)

W gminie Kórnik program imprez przewidzianych na Miesiące Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przewiduje zorganizowanie wielu imprez kulturalno-oświatowych i rozrywkowych, jak również wystawy książek i czasopism o tematyce radzieckiej.

We wszystkich miasteczkach i gminach powiatu żnińskiego odbędą się z okazji 35 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej uroczyste akademie połączone ze składaniem wieńców na grobach poległych żołnierzy radzieckich i polskich.

7 KRONIKA LISTOPAD

PIĄTEK
Antonię, Adolfa
Stońce w.: 6.59
zach.: 16.13
Księżyc w.: 21.22
zach.: 12.40

Zachmurzenie zmienne z przelotnymi opadami. Temperatura maksymalna od +6 do +10 st. C. Wiatry umiarkowane z kierunków południowo-zachodnich.

W Samory Wielkopolski

PORANEK FILMOWY W JAROCINIE

W Jarocinie zorganizowano, a raczej próbowano zorganizować poranek filmowy. Pisaliśmy „próbowano zorganizować”, gdyż te nieudane próby doprowadziły do bałaganu nie z tego świata. Po pierwsze bilety były nienumerowane. Po wtóre sprzedano więcej biletów niż było miejsc. Tłoczono się więc w krzesłach, tłoczono się w korytarzach, a dyrektorka kina „Cristal” złożyła na darze wianzanek niezbyt miłych życzeń. Sk.

KAPRYŚNA EKSPEDIENTKA

Akcja rozgrywa się w Gorzowie w Powszechnym Domu Towarowym, w dziale spożywczym. Każdy chciałby jak najszybciej załatwić sprawunek, a tymczasem za stołem nie ma ekspedientki. W tajemnicy przed wszystkimi odpczywa sobie beztrudno za przepięzieniem. Kiedy wreszcie przerwała wypocinek, zaczęła się droczyć z kupującymi. „Nie sprzedam i już... I co mi zrobicie?” My jej rzeczywiście nie zrobimy. Nie uczynimy jej żadnej krzywdy. Najwyżej zrezygnujemy z jej pracy. Niech się, biedactwo, raz dobrze wyspi. Sk.

SZCZURY W GOSPODZIE

Jedyną, lecz dosyć wapliwą atrakcją zaniebaną gospody w Wielichowie są, trzeba to wreszcie otwarcie powiedzieć, szczury. Tak, szczury, które wszędzie tępiły, w gospodzie wielichowskiej cieszą się dużą swobodą. Przemykają pod bufetem, urządzają sobie spacery po sali, dając bywalcom gospody na wszelkie sposoby znać, że im tu dobrze, syto i miło.

Szczurom może tak, ale gościom to chyba nie bardzo. Tak sądzimy. Ciekawii jesteśmy, czy tego samego zdania jest kierownictwo gospody? Sk.

Wykopki ziemniaków w PGR-ach dobiegają końca

Mimo niesprzyjających warunków atmosferycznych akcja wykopkowa w PGR na terenie całego okręgu gorzowskiego przebiega pomyślnie. Jako pierwsze w okręgu, wykopki ziemniaków zakończyły zespoły: Osowa Sień, Goraj i Sulechów, a w dalszej kolejności: Stawa Śląska, Międzyrzecz i Skwierzyna.

Znacznie gorzej pracują zespoły Brzozga, Borznów, Słubice i Tuczo, gdzie wykopków jeszcze nie zakończono.

CO — GDZIE — KIEDY

„Na granicy”
WOLNOŚĆ (Swarzedz)
g. 18 i 20 — „Wielki przełom”
Głuszyna g. 19 „Taras Szweczenko”
FOTOPLASTIKON — godz. 10—22 „Francja północna”

Wystawy w Poznaniu

PARK KULTURY, ul. Grunwaldzka — g. 11—19 „Wielkopolska wczoraj, dziś i jutro”
BELWEDER, ul. Rokossowskiego 14 — g. 11—19 „Oto Ameryka”
ZISPO, ul. Dzierżyńskiego g. 7—18 „Zakłady Stalina wczoraj, dziś i jutro”

Kina

Program II
Fala Poznania 249 m
Wiadomości: 5.05, 6.30, 7.55, 17, 18 (P), 21, 23.50
Koncerty: 5.10 (P) — poranny, 6.50 — rozrywkowy, 7.35 — melodie ludowe, 12.15 — na swój

Wyciółkowski”
CBWA — g. 10—18 — „Jesienna wystawa prac Związku Polskich Artystów Plastyków Okr. Poznańskiego”
POLSKI ZWART — PLAST ul. 27 Grudnia 4 — „Wystawa jubileuszowa J. Krzyżńskiego w 30-lecie pracy”
POLSKIE TOW. FOT. ul. Paderewskiego 7 „Wystawa prac Adama Śmiełowskiego”
KLUB MPK, ul. Ratajczaka — „Wystawa drzeworytów Fr. Burkiewicza”

Kina

Program II
Fala Poznania 249 m
Wiadomości: 5.05, 6.30, 7.55, 17, 18 (P), 21, 23.50
Koncerty: 5.10 (P) — poranny, 6.50 — rozrywkowy, 7.35 — melodie ludowe, 12.15 — na swój

ska nute, 13 — sonata na flet, 13.15 — rozrywkowy, 15 — utwory skrzypcowe, 16, 16.20 (P) — I akt opery pt. „Eugeniusz Oniegin”, 17.20 (P) — utwory skrzypcowe kompozytorów polskich i radzieckich, 17.40 (P) — utwory Chopina, 18.20 (P), 18.30 — muzyka operetkowa, 19.20 — polska muzyka symfoniczna, 20 — pieśń o Stalinie, 20.20 — muzyka polska, 21.45, 23 rozrywkowy, 23.10 — utwory kameralne Haydna

Audycje Inne

11.45 — głos mają kobiety, 12.45 — dla wsi, 14.10 i 14.30 — szkolna, 15.10 — z cyklu: „Ludzie Wielkiego Proletariatu”, 15.30 — dla dzieci, 18.15 (P) — reportaż z cyklu „Nasze plany produkcyjne”, 19.30 — literacka — „Poeci świata o Związku Radzieckim i Stalinie”

WYDAWCA: Instytut Prasy „Czytelnik”

REDAGUJE ZESPÓŁ

REDAKCJA: Poznań ul. Grunwaldzka 19 p. otr. Telefony: centrala (dla wszystkich działów) 82.70, 84.75, redakcji naczelnej 82.76, sekretarzy redakcji 74.36, działu miejskiego 78.58, działu listów i interwencji 78.57, 78.64, redakcji dyżurnej (do godz. 22) 84.75, drukarni (noce) 84.72. Godziny przyjęć w redakcji: od 10 do 12

ADMINISTRACJA: Poznań, ul. Grunwaldzka 19 parter

PRENUMERATA: zamówienie przyjmują wszystkie urzędy pocztowe, listonosze oraz kioski gazetowe

OGŁOSZENIA: Biuro Ogłoszeń RSW Prasa Poznań, ul. Świerczewskiego 3, tel. 62.31. Konto PKO Poznań V 5220.110. Biuro czynne od 7 do 16.30, w soboty do 14.30. Za dział ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

DRUKARNIA: Zakłady Graficzne Im. Marcina Kasprzaka Poznań, ul. Wawrzyniaka 39.

K-3-12795